"మామిడి పూతంతా పండ్లవుతాయా?"

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ఇహపర శ్రేయస్సుకు ప్రతి మనిషికి సత్సంగమవసరం. కారణం ప్రాకృతిక జీవితంలో మానవ హృదయంలో 'సంగము' (లోలత) చోటు చేసుకొని కర్మ బంధాన్ని కల్గిస్తుంది. మమకారము మొదలుకొని మనము మళ్ళీ మళ్ళీ చేసే పనులన్నీ, ఆలోచనలన్నీ అభ్యాసాలుగా మారుతాయి. మన శరీరము, మనస్సు మరల మరలా ఆ పనులే అట్టి యోచనలే చేయటానికి ఆరాటపడతాయి. గోళ్ళు కొరుక్కోవడం దగ్గరనుండీ, కాఫీ టీల దగ్గరనుండి, పేట్లపేక, గాలికబుర్లు, సాటివారి గురించి ఈర్ష్యాద్వేషాది భావాలతో యోచించడము, మాట్లాడడందాకా అన్నీ మనలో వాటిపట్ల ఏర్పడిన సంగంమీదనే ఆధారపడి అభ్యాసాలవుతాయి. వాటిని మానుకోడానికి ప్రత్యేకమైన యత్నమెంతో అవసరమవుతుంది. సంగము చాలా బలమైనది. అది ఏర్పడడం సులభమేగాని, వాటిని నిర్మూలించడం చాలా కష్టం.

ఎంత కష్టంగా అన్పించే పనైనా పట్టుదలతో కొంతకాలం చేస్తుంటే, అభ్యాసం వలన ప్రీతికరమై చివరికి వదులుకోలేనిదిగా తయారవుతుంది. ఉదాహరణకు కారం పసిపిల్లలకెంత దుర్భరంగా ఉంటుంది? కాని బాల్యంనుండీ తింటూంటే ఒకనాటికి కారం లేకుండా భోజనం గాని, అల్పాహారం గాని తినడమెంతో కష్టంగా వుంటుంది!

ఇంత బలీయమైన సంగం మామూలుగా మనకు ఇంద్రియాల ద్వారా అనుభవమయ్యే విషయాలపట్ల, వాటి వలన మనకు కలిగే సుఖదుఃఖాల పట్ల, అభ్యాసం వల్ల ఏర్పడుతుంది. అలా అది ఏర్పడ్డాక మరల మనము ధ్యానము, సాధన చేయదలచినప్పుడు అమిత బలమైన చాంచల్యంగా ప్రకటమై తొలగించుకోలేని ప్రతిబంధక మవుతుంది. అదెంత బలీయమో తెలియాలంటే -- ఎందరు పూజలు, పునస్కారాలు, యాత్రలు మొ॥నవి చేస్తున్నారో, కానీ వారిలో రామకృష్ణ పరమహంస వలె కృతార్థులయ్యే వారెంత కొద్దిమంది? దీనినే శ్రీ కృష్ణుడు భగవద్గీతలో ("మనుష్యాణాం సహస్రేషు కశ్చిత్ యతతి సిద్ధయే" అన్న శ్లోకంలో) యిలా చెబుతాడు – 'కొన్ని వేలమంది మనుష్యులలో ఎవడో ఒక్కడు ఆత్మజ్ఞానం కోసం నిజంగా ప్రయత్నించేవాడుంటాడు. అలా ప్రయత్నించే వారిలో ఏ ఒక్కడో పూర్ణత్వం చెందుతాడు.' అంటే మనం చూచే అసంఖ్యాకులైన భక్తులు, సాధువులందరూ కృష్ణుని ప్రకారం ముముక్షువులేగారు. ఎక్కువమంది మొదట అదే లక్ష్యంగా సాధన ప్రారంభించినా, మధ్యలో కీర్తి, ధనము, మొదలైన వాటి ప్రాబల్యము వలన పేరుకు మాత్రమే సాధకులుగాను, భక్తులుగానూ మిగులుతారు. కొందరు యితర మతాలకంటే తమ మతమే ఆధిక్యమని నిరూపించడానికి ప్రాకులాడుతూంటే, మరికొందరు తాము ఆత్మజ్ఞానం సాధించకనే లోకాలకు గురువులై, వీలైనంతమంది శిష్యులను – చిల్లర చమత్కారాలతోనో, మంత్రోపదేశాలతోనో, ప్రశ్నలతోనో, పూనకాలతోనో – సమకూర్చుకో జూస్తూంటారు. కొందరు విరాగులమని కాషాయం ధరించాక ఆశ్రమాలేర్పరచి వాటికి ఆస్తిపాస్తులు చేకూర్చుకోవడానికి ప్రాకులాడుతుంటారు. మరీ యింతచేటు ఆత్మవంచనకో, పరవంచనకో సాహసించలేనివారు సంసారులుగా వుంటూనే గురుదేవులన్పించుకో జూస్తారు. అందుకే క్రీస్తు అన్నారు – "Many are called, but only a few

మిగతా 10వ పేజీలో

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సాయిబాబా

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి: 41 నవంబరు - 2023 సంచిక: 07

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక పత్రిక, మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	"మామిడి పూతంతా పండ్లవుతాయా?"	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిప్రశ్న	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	పుట్టిన రోజు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్మృతులు	శ్రీమతి లలిత	09
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	11
06.	రేగేసాహెబ్	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	14
07.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	16
08.	అమరశిల్పి	శ్రీ ఐ. నాగేశ్వర రావు	20
09.	మాతృదేవి జయంతోత్సవములు!!	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి మల్లీశ్వరి	26
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా పత్రికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అభిప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యులు.

పరిప్రశ్న

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- నేనెంత కష్టపడినా సాయి దర్శనం కలుగలేదు. ఆయన వున్నారని మన మొర వింటారని నిశ్చయం కోసం వెదికాను. కారణము, కర్తవ్యము తెల్పగోరతాను ?

- నిరంజన్, వరంగల్

జవాబు :- సాయి రూప దర్శనం ఆధ్యాత్మికతకు అత్యావశ్యకం కాదు. సాయికి వారి గురువు వలన అనుభవమే లేదుకదా? వయస్సుతో పాటు అవగాహన, పరిజ్ఞానం పెరగటం లాంటిది ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం కలగటం. మధ్య అనారోగ్యం, ప్రమాదం సంభవించకుండా చూచుకుంటూ, సరియైన జీవితం గడుపుతున్నా కాలగతి అవసరం ఎదగడానికి. అనుభవాలు అవసరం పరిపాకానికి. వీటికితోడు ఆధ్యాత్మికంగా అనారోగ్యం, ప్రమాదం లేకుండాలంటే సద్గ్రంథ పఠన, యోచన అవసరం. మొదట మనం ప్రచురించిన మహనీయుల చరిత్రలు చదువు, వారి బోధలు చాలా జాగ్రత్తగా చదువు. ఎక్కడ వారు చెప్పిన దానికి నీవు భిన్నంగా వున్నావో చూచుకో. 'సాయినాథ ప్రబోధామృతం' 4, 5 సార్లు నెమ్మదిగా చదువు. తర్వాత 'మతం ఎందుకు?' చదువు. ఆ తరువాత గీత రోజూ కొద్ది శ్లోకాలు అర్థంతో చదువు.

ఇన్ని చేసినా ఋణానుబంధాలు తీరాలి. కొత్త బంధాలు చుట్టుకోని ఆలోచనా శక్తి వుండాలి. కనుక నీ కాళ్ళమీద నీవు నిలవాలి. ఇంట్లో వారికి నీ బాధ్యత నీవు నిర్వర్తించాలి. అంతరాత్మలో నీ లక్ష్యం కోసరం ఓరిమి, విశ్వాసాలతో కూడిన, నిరంతర దీక్ష లేక నిష్ఠ వుండాలి. ఇందుకు 'విజ్ఞాన వీచికలు,' 'సాయిబాబా' లో వస్తున్న వ్యాసాలు, 'ఏది నిజం' జాగ్రత్తగా చదవాలి. ఈ సృష్టంతా దేనితో చేయబడ్డదో – ఆలోచనలన్నీ మనస్సుతో చేయబడినట్లు – అదే దైవం, అదే సాయి. దీని విషయంలో శంక ఎలా వీలు? అదిలేక జగత్తు ఎలా వుండగలదు? 'విజ్ఞాన వీచికలు' చూస్తే నీకు తెలుస్తుంది. 'విజ్ఞాన వీచికలు' 3, 4, 5 అన్నింటికంటే చివర చదవాలి.

కానీ ఈ కృషితో బాటు భగవంతుడు మనకు విధించిన బాధ్యతలను ఆయనకు తృప్తి కలిగేటంత చక్కగా నిర్వర్తించాలి. సకాలంలో పండు పండినట్లు, పాలు తోడుకున్నట్లు, అన్నీ చేకూరుతాయి. నీ స్వప్నంలో నిన్ను ఒక వాడాలో వుంచిన భావమదే.

సృష్టి తత్త్వతః నిత్యనూతనం. అత్యద్భుతం. ఆ సంగతిని అనుక్షణం గమనించు. అలవాటు వలన భావాలు, స్మృతులతో ఈ విషయాన్ని మరుగుపరచనివ్వవద్దు. ఈ సృష్టియొక్క నిజతత్త్వం – కుండల తత్త్వం మట్టి అయినట్లు. 'విజ్ఞాన వీచికలు', 'ఏదినిజం' లో ఇదే తెలుస్తుంది. దానిని ఆ భావంతో గుర్తించు. ఒక కుండ యొక్క (మట్టి అనే) తత్త్వమే అన్ని కుండల తత్త్వమున్నూ. అది తద్భిన్నంగా తోచడమే అజ్ఞానం, అనాలోచితమైన గుడ్డి జీవితము. అందులోని వ్యక్తులు, పరిస్థితులు, వస్తువుల మీద దృష్టి నిలిస్తే సత్యం మరుగవుతుంది. రాగము, ద్వేషము మన దృష్టినలా లాగుతాయి. సాయిచరిత్రంతా ఈ భావాన్నే ఘోష చేస్తున్నది. వ్యక్తులను వ్యక్తులుగా చూడక, అలలన్నింటినీ ఒక నీటి ప్రవాహంగా చూచినట్లు, ప్రకృతి నంతటినీ, జీవితమంతటినీ సమగ్రంగా దాని తత్త్వాన్ని గుర్తిస్తూ చూడు. స్తబ్ధత వుండదు. స్తబ్ధత మృతి. నిత్యనూత్నమైన ఆనందాశ్చర్యాలు సత్యమైన జీవితం శాశ్వతమైనది. నా గ్రంథాలలో, ఈ జాబులో, నా హృదయంలో నీకెప్పుడూ సాహచర్యం వుంటూనే వున్నది. ప్రక్కకుండలోని మట్టికి మరో కుండలోని మట్టికి భిన్నంగా ఎక్కడ, ఎప్పుడున్నది? అలా భిన్నంగా, దూరంగా వున్నదన్నది భ్రాంతే. అపోహ మాత్రమే. అందుకే మనవారందరమూ ఎప్పుడూ కలసి ఒకచోటే వున్నాము సాయిలో. ●

(అక్టోబరు 2014 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

పుట్టిన రోజు

పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

మానవులలో దాదాపు ప్రతివారికీ పుట్టినరోజు అంటే చాలా ఇష్టం. వారి వారి ఇచ్ఛానుసారం వారి వారి శక్తిమేరకు ఈ పుట్టినరోజును జరుపుకుంటారు. పుట్టినరోజును జరుపుకోవాలన్న ఆలోచన ఇతర ఏ జీవికీ లేనిది మానవులకు ఎందుకు కలుగుతుంది? అందుకు సమాధానం మనకు తెలుసు. జంతువులకు లేనిది, మన ఇచ్ఛానుసారం దేనినైనా చేయగల సామర్థ్యం వున్న మనస్సు, బుద్ధి కేవలం మానవులకు వుంది. అందుకే కాబోలు – మన పుట్టినరోజును ఎంతో విశిష్టంగా భావిస్తూ దానిని సాధ్యమైనంత విశిష్టంగా జరుపుకుంటూ మనల్ని మనం ఒక విశిష్టమైనవారముగా అనుకుంటున్నాము. నిజమే, మానవజన్మ అతి విశిష్టమైనదే! అందులో సందేహం లేదు. కానీ 'మనం నిజంగా విశిష్టమైనవారమా?" అన్నది ఎవరికి వారు నిష్కర్షగా, నిర్దుష్టంగా పరిశీలించుకోవలసిన విషయం. మానవజన్మ నిజంగా విశిష్టమైనదే, ఇంకా ఎంతో విశిష్టమైనదిగా దానిని మలచుకోవచ్చు. అసలు మానవజన్మ విశిష్టత ఏమిటి? ఎందుకు? దీనికి కారణం ఈ సృష్టికి మూలమైన శక్తి ఏదైతే వున్నదో దానిని సాధించగల విశిష్టత కలిగివుండటమే. మానవజన్మ లభించినందుకు అట్టిదానిని పొంద ప్రయత్నించడమే లక్ష్యం. అలాగాక అందుకు విపర్యయములైన, అందుకు దోహదము కానివాటిని వేటిని సాధించినా వ్యర్థమే, అనర్థమే. కారణం, అవి తాత్కాలిక సుఖాలను ఇచ్చినప్పటికీ శాశ్వత శాంతిని కలుగజేయవు. అంతేకాక, అశాంతిని కలుగజేస్తాయి.

మానవుడు లౌకికమైన ప్రయోజనాలను ఎన్నింటిని సాధించినప్పటికీ, వాటివలన ఎన్నో ప్రయోజనాలను పొందుతున్నప్పటికీ మనకుండే సమస్యలను అవి తీర్చలేవు. అశాంతి తప్పడం లేదు. ఉదాహరణకు ఈనాడు మనకు ఎన్నో సుఖాలు లభిస్తున్నాయి. చీకట్లను పారద్రోలి కాంతులు విరజిమ్మే బల్బులు వెలుగునిస్తున్నాయి. అలాగే విద్యుత్తు వలన నిత్యావసరములైన అనేక సౌకర్యాలు అందుబాటులో వున్నాయి. అలాగే ఎక్కడెక్కడో వున్నవారితో మాట్లాడే, వారిని చూసే వెబ్ సౌకర్యం అందుబాటులోవుంది. ఈ ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా ఏ విషయమైనా తెలుసుకోగల సౌకర్యం మనం కూర్చున్న చోటే మనకు అందుబాటులో వుంది. ఇలా ఆలోచిస్తే డబ్బు వుండాలే గాని లభించని సౌకర్యం లేదనిపిస్తుంది. డబ్బులేనివారి సంగతి ప్రక్కన పెడితే ఉన్నవారు తాము కోరుకున్న సౌకర్యాలను అనుభవిస్తున్నారు. అయినప్పటికీ వారు మనశ్శాంతిగా వుండగలుగుతున్నారా? ఇవన్నీ మనకున్నాయన్న తృప్తిని పొందగలుగుతున్నారా అన్నది ప్రశ్న. లేనివారి వలెనే ఉన్నవారికి కూడా ఇంకా ఏదో కావాలన్న ఆశ వుంటూనే వున్నది. ఉదాహరణకు పూరిగుడిసె కూడా లేనివారికి పూరిగుడిసె కావాలని ఎలా అనిపిస్తున్నదో, పది భవనాలున్నవారికి గూడా మరొకచోట మరొక భవనం కావాలనిపించడం చూస్తూనే వున్నాం. ఏమీలేనివారికి వలెనే రెండు, మూడు కార్లు వున్నవారు కొందరు కొత్త కంపెనీ తయారుచేసిన కారుకోసం ఆరాటపడుతూవుంటారు. మరి వారికీ, వీరికీ తేడా ఏమున్నది? తృప్తి పొందలేకపోవడంలో యిద్దరూ ఒక్కటే! ఇవన్నీ గాక అతిముఖ్యమైన విషయం మరొకటి వున్నది. అది సమస్యలతో సతమతమౌతూ మనశ్శాంతిలేకుండా వుండటం. ప్రతివారూ ఏదో ఒకసమస్యతో బాధపడుతూనే వుంటారు. అవి ఆరోగ్యపరమైనవి కావచ్చు. కుటుంబపరమైనవి కావచ్చు, సమాజపరమైనవి గావచ్చు. పైగా ఈ సమస్యలు అంతులేకుండా ఒకదాని తరువాత ఒకటి

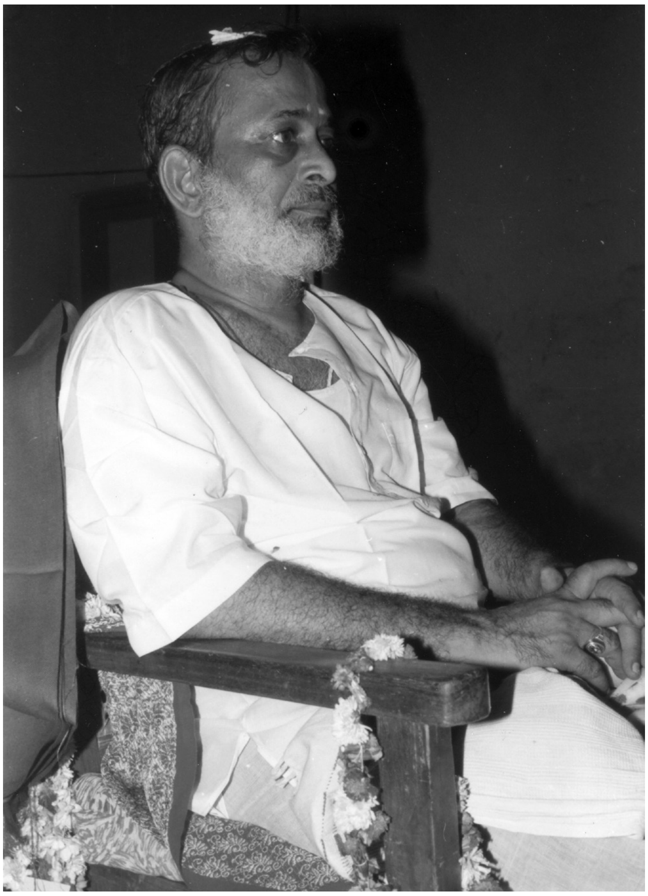

వుంటూనే వుంటాయి. అయితే ఇక్కడ తమాషా ఏమిటంటే ఇతర జీవులు వేటికీ ఇటువంటి సమస్యలు వుండవు. వాటికి కావలసిన ఆహారం దొరకకపోవడము, చలికి, వేడికీ ఆచ్ఛాదన లేకపోవడము, వ్యాధిబాధలు – యివి తప్ప మరే మానసిక సమస్యలు వుండవు. మరి మనకున్న విశిష్టత ఇదేనా? ఇలా బాధపడే జీవితం వచ్చినందుకు గొప్పగా భావిస్తూ పుట్టినరోజు ఎందుకు జరుపుకుంటున్నాము?

అసలు గొప్పదనమంటే ఏమిటి? మనకోసం బ్రతకడమేనా? మనం కోరుకున్న అవసరాలకోసం డబ్బు సంపాదించడం, అవసరాన్ని తీర్చుకోవడం, సాధ్యమైనంతగా వనరులు సమకూర్చుకోవడం – ఇదేనా విశిష్టత అంటే? అవును. లోకంలో సామాన్యంగా ఇటువంటివాటిని గొప్ప అనుకుని వాటిని సాధించడంలోనే జీవితం గడిపేవాడిని 'ప్రయోజకుడు' అంటారు.

ఆలోచిస్తే ఎవరికోసం వారు బ్రతకడంలో ప్రయోజనమేమున్నది? అవికూడా సమకూర్చుకోని వారికంటే సమకూర్చుకుంటున్న వారు ప్రయోజకుడైనప్పటికీ అటువంటివారి వలన సమాజానికి, ఇతర వ్యక్తులకు లభించే ప్రయోజనమేమున్నది? అట్టి జన్మకు సార్థకత ఏమున్నది?

అలాగాక మానవజన్మ లభించినందుకు పరమార్థం పొందటం లక్ష్యమే అయినప్పటికీ ఇతరులకు ఉపయోగపడడం మొదటిది, జీవితాన్ని అలా గడపడం రెండవది. అట్లా జీవించినవారు ఎందరో వున్నారు. అట్టివారి జన్మ గొప్పదని భావిస్తూ మనం వారి జన్మదినాన్ని విశిష్టంగా జరుపుకుంటాము. అట్టివారు మరణించిన తరువాత కూడా వారి జన్మదినాన్ని జరుపుకుంటూనే వుంటాము. ఉదాహరణకు సమాజశ్రేయస్సుకు పాటుపడిన గాంధీ మహాత్ముడు, అంబేద్కర్ ఇలా ఎంతోమంది పుట్టినరోజులను మనం జరుపుకుంటున్నాము. ఇలా కొందరు లౌకిక శ్రేయస్సుకోసం తమ జీవితాన్ని అంకితం చేసిన వారైతే, లౌకిక శ్రేయస్సుతో పాటు పారలౌకిక శ్రేయస్సును చేకూర్చేవారు మరికొందరు. అయితే వీరికి, వారికీ చాలా వ్యత్యాసమున్నది. ఉదాహరణకు గాంధీ మహాత్ముడు జీవితమంతా పాటుపడి స్వాతంత్ర్యాన్ని మనకు లభింపజేసినప్పటికీ మనకు రాజకీయ, సామాజిక, వ్యక్తిగత జీవితాలకు గల సమస్యల నుండి విముక్తి కలుగలేదు. పరదేశీయుల పాలననుండి విముక్తి పొందగలిగినప్పటికీ మనం కొత్త సమస్యలతో సతమతమౌతున్నాము.

అయితే దీనికి పరిష్కారం చెప్పగలిగినవారు మనలాగ మానవజన్మకు వచ్చి ఈ సమస్యలకు మూలమైన కారణాలను మనకు తెలియజేసి సమస్యలనుండి శాశ్వతంగా విముక్తి లభింపజేయగలరు. అందుకని అట్టివారి జన్మ అతి విశిష్టమైనది. అందుకని వారి పుట్టినరోజు కూడా అత్యంత విశిష్టమైనది.

అందుకు కారణం వారు వారికోసం జీవించరు. ఇతరుల శ్రేయస్సుకోసం జీవిస్తారు. వారు ఈ సమస్యలకు మూలమైన కారణాలను విశ్లేషించి, శోధించి, సాధిస్తారు. కనుక వాటికి గల పరిష్కారాలను మానవులకు బోధిస్తారు. అందుకనే వారు నిత్యశాంతిని అనుభవిస్తూ ఇతరులకు కూడా ప్రసాదించగలరు. అట్టివారిని ఆశ్రయించి లౌకక, పారలౌకిక ప్రయోజనాలను పొందేవారు ఎందరో వున్నారు.

అట్టివారు తమకొరకు గాక ఇతరజీవుల శ్రేయస్సు కొరకే జీవిస్తారు. కనుక నిరంతరం అందుకే పాటుపడతారు. అజ్ఞానులైన జీవులు పడే లౌకిక సమస్యలను వారు తొలగిస్తూ పరమార్థంవైపుకు నడిపిస్తారు.

ఈ సృష్టిలో మొదటినుంచీ ఈ ప్రక్రియ జరుగుతూనే వున్నది. సమాజంలో అధర్మం పెచ్చు పెరిగి సమస్యలతో

బాధపడుతున్నజీవులను ఉద్ధరించడానికి అవతారపురుషులు దిగివస్తారు. అధర్మాన్ని సాధ్యమైనంతవరకూ నిర్మూలింపజేసి వారు నిష్క్రమిస్తారు. అలాగాక ప్రతిజీవి, ముఖ్యంగా మానవుడు నిరంతరం అనేక సమస్యలతో బాధపడుతూనే వుంటాడు. అందుకని అట్టివారిని ఉద్ధరించడానికి ఎందరో మహాత్ములు అవతరిస్తూనే వుంటారు. వారిలో కొందరు అవధూతల రూపంలో వుంటే మరికొందరు సాధుసత్పురుషుల రూపంలో వుంటారు. అందుకని వారి పుట్టినరోజులు అతి విశిష్టమైనవి. కనుక వారి జన్మదినోత్సవాలను అత్యంత వైభవంగా ప్రజలు జరుపుకుంటూ వుంటారు.

నేటి సమాజంలోని సమస్యలకు పరిష్కారంగా అవధూత అయినప్పటికీ సాధువేషంలో అవతరించినవారు శ్రీ శిరిడి సాయినాథులు. వారు నేటి సమస్యలకు సరియైన పరిష్కారం చూపగల సమర్థులని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నొక్కివక్కాణించారు. కారణం ఆయనను ఎందరో మహాత్ములు గొప్ప అవతారపురుషులని ప్రశంసించారు. మహాత్ములలో సాయిబాబా కోహినూర్ వజ్రం వంటివారని మెహర్ బాబా కీర్తించారు.

నేడు శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా వలన ఎన్నో కోట్లమంది శ్రేయస్సును పొంది ఆయనను సేవిస్తున్నారంటే అది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారివలన అని చెప్పక తప్పదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి జీవితం అతి విశిష్టమైనది. ఆయన జీవితాన్ని పరిశీలిస్తే ఆయన సర్వసంగపరిత్యాగి, జ్ఞాని, అవధూత అని స్పష్టంగా తెలియగలదు. శ్రీ సాయిబాబాను ఎంతోమంది సేవిస్తున్నారు. ఆయన వలన ఎంతో శ్రేయస్సును పొందుతున్నారు. అయినప్పటికీ మనుష్యుల మధ్య వుండే సమస్యలు సమసిపోవడం లేదు. దాదాపు ప్రతివారూ ఇతర వ్యక్తులవల్ల ఏదో రకమైన సమస్యలతో మానసిక శాంతిని కోల్పోతున్నారు. దీనికి పరిష్కార మార్గం సాయి చెప్పకపోలేదు. ఆయన అప్పుడప్పుడూ చెప్పిన సూక్తులలో వీటికి పరిష్కార మార్గాలున్నాయి. కానీ వాటిని విశ్లేషించి ఆలోచిస్తేగాని ఆచరించడం సాధ్యంకాదు.

అయితే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఈ సమస్యకు పరిష్కారాన్ని చక్కగా చూపించారు. శ్రీ సాయిబాబా సూక్తులకు విశేషమైన వివరణ యిచ్చి వాటిని ఎలా ఆలోచించాలో, ఆచరిస్తే వచ్చే లాభం ఏమిటో బోధించారు. అంతేగాక ఆయన తన జీవితాన్ని అందుకు ఉదాహరణగా తెలియజేశారు. ఆయన జీవితాన్ని అవలోకిస్తే శ్రీ సాయిబాబా సూక్తులకు వివరణ లభించగలదు. అందుకని శ్రీ సాయి చరిత్రతో పాటు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి చరిత్ర కూడా తెలుసుకోవడం అవసరం. ఆయన ఎవరెవరికి ఎటువంటి అనుభవాలను ప్రసాదించారో, ఎంతమందికి లౌకిక ప్రయోజనాలను సమకూర్చారో, ఎందరిని పారమార్థిక మార్గాన నడిపించారో తెలియగలదు. మాస్టరుగారు శ్రీ సాయిబాబాచేత "నేను నీ గురువుని. నీవు నా శిష్యుడివి" అని చెప్పించుకుని గురు స్వరూపంగా మారిపోయారనడంలో సందేహం లేదు. సాయిబాబా అనే దివ్యజ్యోతి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అనే మరో జ్యోతిని వెలిగించి ఈ లోకానికి ప్రసాదించారు. అందుకనే సాయిబాబా మనకు ప్రసాదించిన మహితవరం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. వారి బిడ్డలమైన మనందరికీ ఆయన చేకూర్చిన శ్రేయస్సు ఎంతటిదో తెలుసు. అందుకని ఆయనకు కృతజ్ఞతగా ఎన్ని జన్మలు ఆయనను సేవించినా ఆయన ఋణం తీర్చుకోలేము. అందుకని మానవజన్మ లభించినందుకు ఆయన బిడ్డలమైన మనం కృతజ్ఞతగా ఆయన జన్మదినం జరుపుకోవడం మన ప్రధాన కర్తవ్యం. ఆయన ఈ లోకంలో జన్మించి 76 సంవత్సరాలు నిండాయి. ఈ 77వ సంవత్సరం ఎంతో విశిష్టమైనది. కారణం ఈ సంవత్సరం ఆయన జన్మతిథి, జన్మనక్షత్రం, ఆంగ్ల తేదీ ఒకే రోజున వచ్చాయి. ఇలా రావడం మళ్ళీ ఎన్నో సంవత్సరాలకు గానీ జరుగదు. కనుక ఈ సంవత్సరం ఆయన జన్మదిన వేడుకలు ఎంతో ఆనందంగా, విశిష్టంగా జరుపుకుందాము.

అయితే విశిష్టతగా జరుపుకోవడం అంటే ఏమిటి? మనం అనుకునే విశిష్టత వేరు, ఆయన కోరుకునే విశిష్టత వేరు. ఘనంగా జరుపుకోవడమంటే మనం ఎంతో డబ్బు ఖర్చుపెట్టి ఎంతో వైభవంగా జరుపుకోవడం అనుకుంటాము. అయితే వారు ఇలా జరుపుకోవడమనే మన కోరికను కాదనరు. కానీ వారు కోరుకునేది మన మనస్సు, కాలము, ఆత్మలనే. మనం ఆయన స్మరణలో ఆ రోజు కాలాన్ని ఎంతగా గడిపాము అన్నదే వారికి ముఖ్యము. కనుక కనీసం ఆ రోజైనా ఎట్టి విభేదాలూ లేక అందరము కలిసి ఆయన స్మరణలో, సేవలో గడపాలి. అప్పుడే మనం చేసే ఈ ఉత్సవాలు చూసి వారు ఆనందించగలరు. కనుక ఈ పుట్టినరోజు సందర్భంగా ఆయన స్మరణతో సేవ చేసుకుంటూ నిరంతరం గడపడానికి ప్రయత్నిద్దాం. ఆ రోజు అట్టి స్మరణలోనే గడుపుదాం. ఆయన సంపూర్ణకృపకు పాత్రులమౌదాం. విశిష్టమైన ఈ మానవజన్మను మరింత విశిష్టంగా మలచుకుందాం. ●

మాతృదేవి స్మృతులు

శ్రీమతి లలిత, నాగోలు

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి లీలావైభవాన్ని హైదరాబాదులోని నాగోలు సత్సంగ సభ్యురాలు శ్రీమతి లలిత ఈ విధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

2014లో నాకు వివాహమై మా అత్తగారింటికి నాగోలుకు వచ్చాను. మా ఇంటి చుట్టుపక్కల సాయిమాస్టర్ సత్సంగసభ్యులు వుండేవారు. వారి దగ్గర పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి గురించి, పారాయణ గురించి వినేదాన్ని. మా ఇంట్లో ఎవరూ నిలయానికి వెళ్ళేవారు కాదు. అందువల్ల నాకూ నిలయానికి వెళ్లే అవకాశం రాలేదు. పైగా నాకు వెంటనే బాబు పుట్టాడు. అలా ఒక రెండేళ్లు గడిచిపోయాయి. ఒకసారి మా బాబు చిన్నప్పుడు నిలయానికి వెళ్లాను. పరుగెత్తుతాడేమోనని వాడిని పట్టుకుని బయట కూర్చున్నాను. అప్పుడు లోపల భజన జరుగుతోంది. ఆ భజన నాకు ఎప్పటినుంచో తెలుసనిపించింది.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు గాంధీనగరు నుంచి వచ్చాక మా ఇంట్లో ఒక సమస్య ఎదురైంది. అప్పుడు వారికి లేఖ ద్వారా నా సమస్య విన్నవించుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు పారాయణ, కొన్ని నియమాలు చెప్పారు. వారు చెప్పినట్లు చేస్తే నా సమస్య తీరిపోయింది.

నేను నాగోలు లోనే వుంటున్నప్పటికీ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు సశరీరంగా ఉన్నప్పుడు ఎప్పుడూ దర్శించుకోలేదు. వారు సిద్ధిపొందాక దర్శనం చేసుకున్నాను. కానీ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారంటే నాకు చాలా ఇష్టం. వారు ఎన్నోసార్లు నాకు స్వప్నాలలో తమ దర్శనం అనుగ్రహించి చాలా సందేశాలు యిచ్చేవారు, ముందుగా జరగబోయేవి కూడా సూచించేవారు. వాటిల్లో కొన్నింటిని ఇప్పుడు మీ అందరితో నేను పంచుకుంటున్నాను.

నేను ఒక పెద్ద కంపెనీలో ఉద్యోగం చేసేదాన్ని. ఆ ఉద్యోగంలో వున్నంతకాలం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నన్ను చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడేవారు. నేను ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్తలో నా ట్రైనరుకి, ఆ కంపెనీ మేనేజరుకి పడేది కాదు. ఒకసారి వాళ్ళిద్దరికీ గొడవ జరిగింది. మా ట్రైనర్ చాలా మంచివాడని నేను ఆయన తరపున మాట్లాడాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నాకు స్వప్న దర్శనమిచ్చి ఆ గొడవ చూపించి, "నీకు అంత అవసరమా లలితా?" అన్నారు. తరువాత కొన్నిరోజులకు ఇద్దరూ కంపెనీ వదిలి వెళ్లిపోయారు. ఏ ట్రైనర్ అయితే నేను మంచివాడని అనుకున్నానో ఆయన నన్ను ఒక సమస్యలో యిరికించి వెళ్లాడు! ఆ విషయం నాకు తర్వాత తెలిసింది. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి దయవల్ల అందులో నుంచి బయటపడ్డాను.

మా కంపెనీలో ప్రతి మూడునెలలకూ ఒక టెర్మినేషన్ జరిగేది. కానీ నేను పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి దయవల్ల నాలుగున్నర సంవత్సరాలు పనిచేశాను. అప్పట్లో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు స్వప్నంలో, "సేవకి రా, ఆదివారం!" అని చెప్పారు. నాకు చాలా బెరుకు. మా ఇంట్లో ఎవరూ నిలయానికి రాకపోవటం, చిన్న బాబు, ఉద్యోగం.. వీటన్నింటి వల్ల నేను ధైర్యం చేసి సేవకి వెళ్ళలేదు. మధ్యలో కూడా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు స్వప్నంలో పండ్లు, ఇంకేమైనా తీసుకొచ్చి సమర్పించమని చెప్పేవారు. నేను ప్రత్యేకంగా ఇవ్వకుండా నా పెళ్లిరోజుకి, పుట్టినరోజుకి సమర్పించుకునేదానిని.

కరోనా తరువాత నేను ఉద్యోగం మానేశాను. కొన్ని కోర్సులలో చేరాను, ఇంకా మంచి ఉద్యోగం కోసం చదువుకుంటున్నాను. ఎటూ ఇంట్లో వుంటున్నాను కదా అని సేవకు వెళదామనుకున్నాను. నాకు ఉదయం పూట వీలు. ఈలోపు అమ్మగారి నిలయంలో ఉదయం సేవ చేసేవారికి కుదరకపోతే నన్ను రమ్మన్నారు. అప్పటినుంచి అప్పుడప్పుడూ

ఉదయం సేవకు వెళుతున్నాను.

ఉదయం నిలయానికి వెళ్లి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి చిత్రపటానికి చీర కట్టే సేవ చేసుకుంటాను. ఒకసారి రమాదేవి ఆంటీ, ఆ మరునాడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి కట్టవలసిన చీర గురించి రాత్రి ఫోనులో చెప్పారు. అది నాకు అర్థం కాక కొంచెం తికమకపడ్డాను. ఆ రోజు రాత్రి నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో నేను నిలయానికి సేవకు వెళ్లాను. అక్కడ రెండు చీరలున్నాయి. నేను, 'ఆంటీ ఏ చీర కట్టమని చెప్పారా?!' అని ఆలోచిస్తూ ఒక చీర తీశాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు అక్కడే కుర్చీలో కూర్చుని, "ఇది కాదు, అది!" అని చూపించారు. నేను ఆశ్చర్యపోతూ "అమ్మగారూ! మీరిక్కడే వున్నారా?" అన్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నవ్వుతూ సరదాగా, "అయ్యో, నీకు అనవసరంగా కనిపించానే!" అన్నారు.

మరొకరోజు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు స్వప్నంలో కనిపించి రమాదేవి ఆంటీని చూపించి, "ఆమె అమెరికా వెళుతోంది. కొన్నిరోజులు రాలేదు. కనుక నువ్వు సేవ చేసుకో!" అని చెప్పారు. నాకు ఆమె అమెరికా వెళుతున్నట్లు తెలియదు. నేను ఆంటీని, "అమెరికా వెళుతున్నారా?" అని అడిగాను. ఆమె, "ఔనమ్మా! కొద్దిరోజుల్లో వెళతాను. ఎప్పుడొస్తానో తెలియదు" అన్నారు. ఆ సమయంలో నా ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు ఫలించి నాకొక ఉద్యోగం తప్పకుండా వచ్చేలా వుంది. 'నాకు ఉద్యోగం వస్తే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చెప్పిన సేవ ఎలా?' అనుకున్నాను. చిత్రంగా ఆ ఉద్యోగం నాకు రాలేదు! అది పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సంకల్పమేనని అర్థమై హాయిగా సేవ చేసుకున్నాను.

నాకు ఎంత ఆశ్చర్యంగా వుంటుందో! మాది గుంటూరు. వివాహం చేసుకుని ఇక్కడకు వచ్చాను. మా వాళ్ళెవ్వరికీ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి గురించి ఏమీ తెలియదు. నాది వారితో ఏ జన్మ సంబంధమో, నన్ను అక్కున చేర్చుకున్నారు. ఇదంతా కలా, నిజమా అనిపిస్తూ వుంటుంది. నాకు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధి, సేవ దొరకడం చాలా చాలా ఆనందంగానూ, అద్భుతంగానూ వుంటుంది.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు సిద్ధి పొందినప్పుడు నన్ను వదిలేసి వెళ్లిపోయారని చాలా బాధపడ్డాను. కానీ తరువాత నన్ను అనుక్షణం కనిపెట్టి కాపాడుతూనే వున్నారు. పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి కృప ఎల్లవేళలా నాపై ఇలాగే వుండాలని, వారు ఆశించినట్లు నేను బాగా సేవ చేసుకోవాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటూ, నమస్సుమాంజలులు అర్పించుకుంటున్నాను.

ఓం స్మృతిమాత్రప్రసన్నాయై నమః!

"మామిడి పూతంతా పండ్లవుతాయా?"

03వ పేజీ తరువాయి

are chosen" - "ఎందరో (సన్మార్గానికి) ఆకర్షించబడతారు కాని వారిలో (భగవంతునిచేత) ఆమోదించబడేవారు ఏ కొద్దిమందో!" అని. అదే విషయం సాయి "మామిడి చెట్టు మీది పూతంతా పండ్లవుతాయా? పూతగాను, పిందెలుగానూ ఎక్కువ భాగం రాలిపోతాయి. చివరిదాకా నిలిచియుండి పండ్లయ్యేవి ఏ కొద్దో!" అని చెప్పారు. మానవులలో ఎందరో సాధన ప్రారంభిస్తే, వారిలో ఏ కొద్దిమందో తీవ్రమైన తపస్సు, యజ్ఞయాగాలు పట్టుదలతో చేయగల్గుతారు. కాని వీరిలో కొందరు భస్మాసురుడు, రావణాసురులలాగ రాక్షసులవుతారు; కొందరు ఇంద్రాది దేవతలవుతారు. మిగిలిన వారిలోగూడ కొందరు విశ్వామిత్రునిలా చిరకాల తపస్సు తర్వాత గూడ 'కామ-కాంచనాలకు' దాసులై పతనమవుతూంటారు. ఏ కొద్దిమందో ఆయనలా చివరకు బ్రహ్మజ్ఞానులవుతారు. శ్రీకృష్ణుడి కాలమైన ద్వాపరయుగంలోనే ముముక్షువులంత కొద్దిమంది వుంటే, యిక కలియుగమైన మనకాలంలో సంగతి చెప్పవలసిన దేమున్నది? ఈ యుగంలో ఆత్మజ్ఞానం లేకనే గురువులై శిష్యసేకరణ చేసేవారే ఎక్కువన్నది ఋషుల నిర్ణయం. అందుకే సాయిబాబా గూడ "నిజమైన ఫకీర్లు చాలా అరుదు" అన్నారు. 'ఫకీరు' అంటే వారి పరిభాషలో 'గురువు' అని అర్థం. తమ గురువు గురించి ఆయనెప్పుడూ అలానే అనేవారని మరువగూడదు.

ఇంత బీభత్సానికీ కారణం సంగమే! అందుకే భగవద్గీత 15వ అధ్యాయంలో పురుషోత్తమప్రాప్తికి మార్గం "అసంగ శస్త్రేణ దృఢేన ఛిత్వా" - అంటే "సంగరాహిత్యమనే ఆయుధంతో సంగం వలన నానాటికీ విజృంభిస్తూండే సంసార వృక్షాన్ని ఛేదించాలి" అని చెప్పాడు. అయితే మనకొచ్చిన సమస్య మనవద్ద యీ అసంగమనే శస్త్రం లేకపోవడమే! అది మనం సిద్ధం చేసుకొంటేగా? దానినెలా సిద్ధం చేసుకోవాలి? ●

వార్తాలాపము

(సెప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

11వ ప్రసంగము

విషయసుఖము రాగం యొక్క పరిణామము. ఎవడికైనా మంచి భోజనం తినాలని కోరిక కలిగినప్పుడు అతనికి తన ఎదుట మంచి భోజనం కనపడగానే ఆనందం కలుగుతుంది. శాస్త్రంలో అది 'ప్రియము' అని చెప్పబడింది. ఆ వ్యక్తికి మంచి భోజనం లభించినప్పుడు కలిగిన ఆనందం 'మోదము' అని చెప్పబడింది. మృష్టాన్నాన్ని భుజించిన తరువాత అతనికి కలిగేది 'ప్రమోదము'. మృష్టాన్నం మీద రాగము లేని వాడికి ఈ మూడు రకాల సుఖాలు కలగవు. కాబట్టి విషయసుఖము రాగ పరిణామము అని తెలుస్తుంది. మొదట రాగము ప్రత్యక్షమౌతుంది. మానవుడు విషయాల కోసం తరువాత ప్రయత్నిస్తాడు. విషయానుభవం జరిగిన కొద్దీ రాగము పెరుగుతూనే వుంటుంది. మానవుడి ఇష్టానుసారం విషయపదార్థాలు లభించవు. విషయాలు లభించనప్పుడు కలిగే దుఃఖాన్ని నివారించుకోడానికి తగిన సామర్థ్యము ఎవరికీ వుండదు. కాబట్టి విషయాలు దుఃఖ రూపాలే.

కాబట్టి విషయ భోగాలు పెంచిన కొద్దీ రాగము పెరుగుతుంది. ఇంద్రియానుభవంలో చాతుర్యము (నైపుణ్యము) పెరుగుతుంది. రాగము యొక్క పరిణామమే విషయ భోగము. రాగము దుఃఖ రూపము కాబట్టి విషయ భోగం కూడా దుఃఖరూపమే. పరిణామము దుఃఖము అంటే ఇదే!

ఆత్మసుఖాన్ని అనుభవించే సమయంలో మానవుడు తన సుఖానికి ప్రతికూలమైన పదార్థాలపట్ల ద్వేషాన్ని కలిగివుంటాడు. రాగద్వేషాలు ప్రతిపక్షమైనవి కావడం చేత ఒకదాని వెంటనే మరొకటి వుంటుంది. కొంతమందికి ఇతరులను మనసుతోనూ, వాక్కుతోను (మాటతోను) కాయము (శరీరం) తోను హింసించకపోతే సుఖము కలుగదు. అది ఇతరత్రా దుఃఖసాధనాలను తప్పించలేదు. కాబట్టి ఆ సుఖానుభవకాలంలో సుఖానికి విరోధి అయిన ద్వేషము కూడా తప్పక వుంటుంది. ఈ ద్వేషమోహరూపమైన తాపమే దుఃఖము.

మానవుడు అనుభవించిన విషయసుఖములన్నీ అతని మనసులో సంస్కారాన్ని పుట్టించి నశిస్తాయి. సంస్కారము వలన ఆ విషయసుఖాన్ని స్మరించడం జరుగుతుంది. ఆ స్మరణ వలన విషయపదార్థాల పట్ల రాగం కలుగుతుంది. రాగం వలన ఆ విషయపదార్థాలను పొందడం కోసం ధర్మాధర్మరూపమైన పనులు జరుగుతాయి. ఆ పనుల వలన విషయప్రాప్తి కలిగితే (విషయ సుఖాలను పొందితే) అది

భోగము అనబడుతుంది. ఈసారి ఈ సంస్కారము బలాన్ని పొంది ధర్మాధర్మ రూపమైన అదృష్టాన్ని జనింపజేస్తుంది. దాని వలన సుఖదుఃఖాలను ఫలాలను అనుభవించడానికి మరల జన్మించవలసి వస్తుంది. ఈ విధంగా ఈ ప్రపంచ చక్రము తిరుగుతూ వుంటుంది. దీనినే శాస్త్రాలలో సంసార దుఃఖము అంటారు.

విషయ పదార్థాలు స్వరూపసిద్ధంగానే ఎలా దుఃఖకరములౌతాయో అనే సంగతి శాస్త్రాలలో వివరించబడింది. పదార్థాలు త్రిగుణాత్మకమైనవి. సత్వగుణము సుఖ స్వరూపము, రజోగుణము దుఃఖ స్వరూపము, తమోగుణము మోహస్వరూపము. ఈ మూడు ఒకదానికి ఒకటి విరుద్ధమైన స్వభావము కలవి. దీపము వెలగడానికి వత్తి, అగ్ని, నూనె – ఈ మూడు అవసరము. ఈ మూడు కూడా ఒకదానికి ఒకటి వ్యతిరేకమైన స్వభావము కలవే అయినా ఈ మూడు కలిస్తేనే మంట (దీపం) వెలుగుతుంది. ఈ మూడింటిలోనూ ఏ ఒక్కటి లేకపోయినా దీపం వెలగదు. ఏ ఒక్కటి అవసరమైన దానికంటే ఎక్కువగా వున్నా ఆ దీపం వెలగడానికి ఆటంకం కలుగుతుంది. ఈ విధంగానే ప్రపంచంలోని సత్వ రజస్తమో గుణాలు కూడాను. కాబట్టి ఏ విషయ పదార్థమైనా తన సత్వ గుణాంశము చేత సుఖం కలిగించినట్లయితే – అక్కడ రజో గుణాంశమైన దుఃఖము, తమో గుణాంశమైన మోహము పైకి కనపడకుండా వున్నాయని గ్రహించాలి. అవి ఎప్పుడు బయటకు వస్తాయో తెలియదు. దీని చేత విషయపదార్థాలు స్వభావం చేత దుఃఖరూపాలు అనే సంగతి తెలుస్తుంది.

ఇలానే పరిణామదుఃఖము, తాపదుఃఖము, సంస్కారదుఃఖము, స్వరూప దుఃఖము – ఈ నాలుగు రకాల దుఃఖాలు ప్రతి విషయపదార్థంలోనూ వుంటాయి. కాబట్టి విషయాలను అనుభవించినంతకాలమూ, వాటిని విడవనంతవరకూ ఆ మానవుడి ఎదుట దుఃఖాలు సిద్ధంగా వుంటాయి. ఈ విషయం విష్ణు పురాణంలో వున్నది.

శ్లో॥ యావతః కురుతే జన్తుః
సంబంధాన్మనసః ప్రియాన్ ।
తావన్తోఽస్య నిఖన్యన్తే
హృదయే శోకశంకవః ॥

భావం : మానవుడు తన మనస్సుకు భోగపదార్థాలతో సంబంధాలు ఎన్నింటిని పెట్టుకుంటాడో అన్ని శోకాలనే మేకులు అతని హృదయంలో నాటబడతాయి.

ఆ కారణం చేతనే ఎనిమిది రకాల భోగాల పట్ల విద్వాంసుడైన మానవుడు (అన్నీ తెలిసినవాడు) ప్రీతి కలిగి వుండడు.

జ్ఞానుల ప్రారబ్ధ భోగమునందు సంసారుల విషయభోగములోను కల తాత్త్విక భేదము

డా॥పి॥ :- రోగము వున్నంతవరకు పథ్యము చేయాలి. తర్వాత అవసరం లేదు. అలాగే ముముక్షువు విషయపదార్థాల పరిత్యాగం చేయాలి. కానీ జ్ఞాని ప్రారబ్ధవశాన విషయపదార్థాలను అనుభవించినట్లయితే ఏమైనా ప్రమాదమా?

స్వా॥ప్ర॥ :- వైభవము, భోగాలు కావాలనే కోరికలు రజోగుణం వలన పుడతాయి. జ్ఞాని అంతకరణములో రజోగుణము రవ్వంతైనా వుండే అవకాశం లేదు.

'రజో రాగాత్మకం విద్ధి' అని భగవద్గీతలో చెప్పబడింది.

విషయాలలో ప్రీతి రజోగుణం నుండి కలుగుతుంది. రజోగుణాన్ని త్యజించి సాధకుడు మిశ్ర సత్త్వ గుణాన్ని (దైవీ సంపత్తిని) పొందుతాడు. ఆ తరువాత అతనికి శుద్ధ సత్త్వగుణము చేత ఆత్మజ్ఞానము కలుగుతుంది. మిశ్రసత్త్వగుణము పోయి శుద్ధసత్త్వ గుణము చేత ఆత్మజ్ఞానం కలిగిన తర్వాత విషయవాంఛలు ఎలా కలుగుతాయి? జ్ఞానికి విషయవాంఛలు ఏ విధంగానూ కలుగవు.

'రోగి తన రోగం తగ్గడానికి మందు వేసుకుంటున్నప్పుడు పథ్యం తప్పకుండా పాటించాలి. రోగం తగ్గిన తర్వాత ఆ అవసరం వుండదు' అని నువ్వు చెప్పింది బాగానే వుంది. కానీ రోగి మంచి భోజనాన్ని దోషదృష్టితో వదలడు. కానీ జ్ఞాని విషయపదార్థాల పట్ల దోషాలను గమనించి వాటిని అనుభవించడానికి గాని, కూడబెట్టడానికి గాని ఆశించడు. కాబట్టి రోగి, జ్ఞాని సమానులు కారు.

శ్లో॥ విషయా వినివర్తన్తే నిరాహారస్య దేహినః ।
రసవర్జం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే ॥

(గీతావాక్యము)

భావం : విషయపదార్థాలను అనుభవించని రోగులు మొదలైనవారు వాటికి దూరంగా వుంటారు. కానీ వాటి యందు ప్రీతి మాత్రం (రసము మాత్రం) మిగిలివుంటుంది. కానీ పరమాత్మ స్వరూపదర్శనము చేత— అంటే ఆనంద స్వరూపసాక్షాత్కారము చేత విషయ పదార్థాల పట్ల ప్రీతి

కూడా నివృత్తి పొందుతుంది.

రోగికి విషయాల పట్ల అనురాగం నశించదు. రోగము రావటం చేత విషయవాంఛలు అణచబడి వుంటాయి. రోగం తగ్గగానే అణచబడిన విషయవాంఛలు మరలా తలెత్తుతాయి. అప్పుడు అతడు మరల విషయాలను అనుభవిస్తాడు.

కానీ జ్ఞాని విషయం అలా కాదు. జిజ్ఞాసువుగా వున్నప్పుడే విషయాలపట్ల దోషదృష్టిని కలిగి వుండడం చేత ముముక్షువుగా వున్నప్పుడు అతనికి విషయేచ్ఛ కలుగదు. ఇక జ్ఞానం కలిగాక పరమాత్మ దర్శనము అనే మహాసుఖము పొందిన తరువాత స్వాభావికంగానే విషయ పదార్థాల యొక్క తుచ్ఛమైన సుఖాలలో అతనికి ప్రేమ కలుగదు.

ఈ విషయంలో యముడు నచికేతునితో ఇలా అన్నాడు:-

శ్లో॥ పరాచః కామాననుయన్తి బాలాస్తే
మృత్యోర్యన్తి వితతస్య పాశమ్ ।
అథ ధీరా అమృతత్వం విదిత్వా
ధ్రువమధ్రువేష్విహన ప్రార్థయన్తే ॥

భావం : అల్పబుద్ధి కలవాడు బాహ్యములైన విషయాల చేత ఆకర్షింపబడతాడు. ఆ కారణంగానే అతడు అందరిని వశపరచుకొనే మృత్యుపాశంచేత బద్ధుడౌతాడు. కానీ జ్ఞాని అమృతరూపుడు (ప్రత్యగాత్మ స్వరూపుడు) అయిన నిత్యబ్రహ్మస్వరూపాన్ని తెలుసుకొని అనిత్య పదార్థాలయందు కోరికను కలిగి వుండడు.

స్వామివారి వినోదము

ఇంతలో అందరూ భోజనానికి వెళ్లారు. తరువాత శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామి వారిని తీసుకుని వెళ్లడానికి జేతపురము నుండి డా॥లల్లూభాయి, కాడాభాయి మొ॥నవారు వచ్చారు. డా॥వీరజీభాయి శ్రీ నిత్యానంద స్వామివారి అనుమతి తీసుకుని జామ్-నగరుకి, శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారు జేతపురానికి బయలుదేరారు. వీరజీ భాయి ప్రకాశానంద స్వామి వారి చినిగిన బొంత నుండి ఒక గుడ్డ పీలికను లాగాడు. ఇది చూసి ప్రక్కన వున్నవారు "అదేమిటి?" అని అడిగారు.

డా॥వీ॥ : ఇది శ్రీ స్వామివారి ప్రసాదము. వారిని జ్ఞాపకముంచుకోవడానికి దీనిని పూజించుకుంటాను.

స్వా॥ప్ర॥ : ఒక గ్రామంలో ఒక గురువు వుండేవారు. అతడు ఆ జిల్లా మొత్తానికి ప్రసిద్ధి చెందిన గురువు. ధర్మోపదేశానికి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలోకి వెళుతుండేవాడు. ఒకసారి అతడు సంచారం చేస్తూ ఇంకొకరు సామాన్య గురువుగా వున్న గ్రామానికి వెళ్ళాడు. అక్కడి ప్రజలు అతనిని ఉపన్యసించమని కోరారు. అతని ఉపన్యాసము వినడానికి నాలుగైదు వేలమంది ప్రజలు వచ్చారు. ఇది చూసి ఆ సామాన్య గురువుకు ఈర్ష్య కలిగింది. నిండు సభలో అతనిని అవమానిస్తే శని వదులుతుంది అనుకున్నాడు.

అతడిలా అడిగాడు : గురూ, ఖురానులోని ఫలానా వాక్యానికి అర్థం ఏమిటి?

ఉపన్యసిస్తున్న వ్యక్తి ఇతనికి ఈర్ష్య అనే భూతము ఆవహించిందని తెలుసుకున్నాడు. అతడు వెంటనే ఆసనము మీద నుంచి దిగాడు. ఆ సామాన్య గురువుకు నమస్కరించి, ఆసనం మీద కూర్చోబెట్టి, తను క్రింద కూర్చున్నాడు. ఆసనము మీద కూర్చున్న సామాన్య గురువు ఏదో వాగడం మొదలుపెట్టాడు. అతని ఉపన్యాసం పూర్తి కాగానే గురువు సామాన్య గురువు యొక్క గడ్డం నుంచి ఒక వెంట్రుక ఊడబెరికి కళ్ళకు అద్దుకున్నాడు.

"ఇదేమి చేస్తున్నారు?" అని ప్రక్కనవారు అడిగారు.

"ఈ గురువు గొప్ప మహాత్ముడు. ఇతని వెంట్రుకను బంగారు తాయెత్తులో వుంచి ధూపదీపాలు సమర్పించినట్లయితే దేవుడు దయ చూపుతాడు" అని అతడు సమాధానం చెప్పాడు.

ఇది తెలుసుకొని సభలోకి వచ్చిన ఐదువేల మంది కూడా ఆయన గడ్డం నుంచి ఒక్కొక్క వెంట్రుకను ఊడబెరికారు. అప్పుడు సామాన్య గురువు యొక్క మీసము, గడ్డము పోయాయి.

ఈ విధంగా నా బొంత నుండి ఒక్కొక్క పీలికను ఇక్కడున్న వారంతా నీలాగే లాగుకుంటే ఇక నాకు బొంత మిగలదు.

ఇది విని శ్రీ నిత్యానంద స్వామి మొ॥న వారు నవ్వారు. డాక్టర్ వీరజీ భాయి జాంనగర్ కు వెళ్లాడు.

11వ ప్రసంగం సమాప్తం

(సెప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

రేగేసాహెబ్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

భక్త్యావేశంలో మైమరచి మనమందరము సద్గురువుకు అనేకసార్లు మన తాహతుకు మించిన వాగ్దానాలు చేస్తాము. కాని ఆవేశం చల్లారాక సంసార తాపత్రయంతో అందుకు విరుద్ధంగా నడచుకుంటాము. అయినప్పటికీ సద్గురువు మనను పూర్ణంగా అనుగ్రహించాలనీ, మనమందు కర్మ్మలమనీ భ్రమిస్తూ వుంటాము. కాని రేగే యేమాత్రము ఆవేశపడకుండా, స్థిమితంగా, హృదయపూర్వకంగా ఆయనకు మాట యిచ్చాడు. దానినే పొడుగునా నిలుపుకున్నాడు. గృహస్థుగా నానాటికీ అతడి కుటుంబ బాధ్యతలు పెరుగుతున్నప్పటికీ అతడు లౌకికంగా బాబాను యేమీ కోరుకోలేదు. ప్రస్తుతానికి, ముందు రాబోయే కాలానికీ బాబా తనకు చేసిన యేర్పాట్లతో సంతృప్తి చెందాడు. అంతకుముందు యెప్పుడైనా అవసరమొస్తే యేదో విధంగా అవసరమైన డబ్బు సమకూడుతుండేది. అతడు తన అనుభవాన్ని పురస్కరించుకుని, బాబా తమ భక్తులను తగురీతిన నడిపించే విధానం గురించి యిలా చెప్పాడు: "బాబా తమ సందేశాన్ని మనకందించే విధానం మూడు రీతులుగా వుండేది. మొదటిది మెలకువలో మనకందించేది. ఏ క్లిష్ట పరిస్థితిలోనైనా తమ భక్తులు ఒక రీతిన నడచుకోవాలని సంకల్పించినపుడు వారి హృదయాలలో అందుకు తగిన ప్రేరణ కలుగుతుంది. అది బాబా ప్రేరణేనని ఆ సమయంలో స్పష్టంగా అనిపిస్తుంది గూడ. ఆ ప్రకారమే నడచుకుంటే చాలు. అదే శ్రేయస్కరమైనదని జీవితానుభవాలన్నీ నిరూపిస్తాయి. ఉదాహరణకు నేను ఆయీ యింట్లో కూర్చుని వున్నపుడు ఒక్కొక్కసారి బాబా నన్ను పిలిచినట్లనిపించేది. నేను మశీదుకు వెళ్ళి చూస్తే సరిగ్గా నా కోసమే ఆయన ఎదురు చూస్తూండేవారు. కనుక ఆ ప్రేరణ వారిదే! అపుడు నాకాయన కొన్ని పాటలిచ్చి, వాటికి బాణి కట్టి పాడమనేవారు. ఆయనకూ సంగీతము వచ్చు, నాకూ వచ్చు". ఇట్టిది బాబా యిచ్చిన ప్రేరణేనని గుర్తించగలగడమే రేగే పరిపాకానికి చిహ్నం. పామరులైతే, బాబా యెప్పుడేమనుకుంటున్నదీ తెలుసుకోగల శక్తిసామర్థ్యాలు తమకు సిద్ధించాయని భ్రమించేవారే. రేగే యింకా యిలా చెప్పాడు: "రెండవ విధానము మనకు నిద్ర, స్వప్నము, లేక ధ్యానములలో వారినుండి మనకు జేరుతుంది. దానిని సాక్షాత్కారమంటారు. అది అన్నింటికంటె స్పష్టంగా, బలంగా వుంటుంది. ఇక మూడవ విధానం: బాబా తమ భక్తుని యింకొక వ్యక్తి వద్దకు పొమ్మని ఆదేశిస్తారు. ఆ మూడవ వ్యక్తికి బాబా తమవద్దకెందుకు పంపారో గూడ తెలియదు. అయినప్పటికీ అతని బుద్ధిని తగురీతిని ప్రేరేపించి తమ భక్తుడికి తగిన మేలు చేయిస్తారు." ఉదాహరణకు 1912లో ఒకసారి రేగే శిరిడీ వస్తూ తనతో ₹100/–లు తెచ్చుకున్నాడు. బాబా అతనివద్ద నుండి మొదట ₹40/–లు, తర్వాత ₹40/–లు, ఆ తర్వాత మిగిలిన ₹20/–లు దక్షిణ అడిగి తీసేసుకున్నారు. ఆ తర్వాత ఆయన మళ్ళీ దక్షిణ కోరితే ఆతడు తనవద్ద పైకం లేదన్నాడు. బాబా, "ఎవరివద్ద నుండైనా తెచ్చివ్వు" అన్నారు. ''ఎవరివద్ద తీసుకొచ్చేది?"

అడిగాడు రేగే. బాబా, "శ్యామావద్ద తీసుకురా" అన్నారు. అర్థం చేసుకుంటే బాబా చమత్కారం అక్కడే అర్థమవుతుంది. శ్యామా కేవలమొక పేద బడిపంతులు. సామాన్యంగా అతడివద్ద అదనంగా పైకముండడం అరుదు. రేగే వెళ్ళి అడగ్గానే అతడు, "నీకు బాబా భావమర్థంగాలేదు. నీ డబ్బుకు బాబా దృష్టిలో కించిత్తయినా విలువలేదు. ఆయన కోరేది నీ మనస్సు, హృదయము సమయము, నీ ఆత్మ – వీటిని ఆయనకంకితం చేయమనే!" అన్నాడు. రేగే తిరిగివచ్చి ఆ వివరం చెప్పగానే బాబా అతడినీసారి కాకా దీక్షిత్ వద్దకు పొమ్మన్నారు. ఆ రోజులలో కాకాకు గూడ న్యాయవృత్తిలో కొంచెం గూడ సంపాదన లేదు. ఆ సంగతి బాబాకు బాగా తెలుసు. అతనిని తిరిగి బొంబాయి వెళ్ళి తన వృత్తి కొనసాగించుకొమ్మని గూడ ఆయన అప్పుడప్పుడు చెబుతున్నారు. రేగే వెళ్ళి డబ్బడగగానే దీక్షిత్ తనవద్ద పైకమేమీ లేదని చెప్పి, "సద్గురునికోసం యేమి చేయవలసి వచ్చినా అది మన పరువుకు తక్కువని మాత్రం అనుకోకు" అని సలహా ఇచ్చాడు. ఆ మాట వినగానే బాబా నవ్వి, "అయితే నానా చందోర్కర్ వద్దకు వెళ్ళి అడుగు" అన్నారు. అపుడు నానా చందోర్కర్ ఖండోబా ఆలయంలో ఉపాసని శాస్త్రితో ఒక ఆధ్యాత్మిక గ్రంథం చదువుతున్నాడు. రేగే వచ్చి పైక మడగగానే బాబాకు దక్షిణ సమర్పించడం విషయంలో తానెలా ముందుగా జాగ్రత్తపడేదీ వివరించాడు నానా! తాను తెచ్చుకున్న పైకంలో సగభాగం కోపర్గాంలో వుంచి, మిగిలినది తెచ్చుకొని బాబా అడిగినప్పుడల్లా దక్షిణ యిస్తుంటాడు. మరలా అవసరం వచ్చినపుడు మిగిలిన పైకం కోపర్గాం నుండి తెప్పించుకుని బాబా కోరినపుడు దక్షిణ సమర్పిస్తుంటాడు. ఇదంతా వివరించి చివరకు, "నీవుగూడా యిలానే చేస్తుండాలి" అన్నాడు నానా. అతడు యింటినుండి తెచ్చుకున్న డబ్బులో సగమే శిరిడీకి తీసుకురావడంలో ఒక యుక్తి దాగి వుంది. అతడివద్ద అంతే పైకమున్నదని, అంతవరకే బాబా దక్షిణ కోరవచ్చనీ అతడి భావం. అవసరమొచ్చినపుడు యితరులను అడగవలసి రావడం ఆత్మగౌరవానికి భంగమని గూడ అతని భావం. ఆ విషయం రేగే చెప్పగానే బాబా వెంటనే నానాను పిలిపించి అతనిని ₹40/-లు ఒకసారి, మరొకసారి ₹40/-లు, తర్వాత మళ్ళీ ₹20/-లు దక్షిణ కోరారు బాబా. అంతటితో అతనివద్ద పైకం అయిపోయింది. తర్వాత అతడు కోపర్గాం నుండి తన పైకం తెప్పించుకునే లోపలే. మరలా ₹20/-లు దక్షిణ కోరి అతడి అపోహను దెబ్బ తీసారు బాబా. బాబాను ఆర్థికంగా ఆదుకుంటున్నానన్న అపోహ నానా హృదయంలో చోటుచేసుకున్నందుకే బాబా అలా చేసారు.

సాంప్రదాయాన్ని బాబా బాగా గౌరవించారని, అందరూ తమ తమ ధర్మాలను పాటించాలని, యితరుల మత ధర్మానికి అంతరాయం కల్పించకూడదని ఆశించేవారనీ రేగే చెప్పాడు. ఇందుకు అతడొక ఉదాహరణ గూడ చెప్పాడు : సం॥ 1916లో యిద్దరు రోహిల్లాలు వచ్చి శిరిడీలో కొంతకాలమున్నారు. వారిలో పెద్దవాడు ఎప్పుడూ బాబా వద్దనే వుంటూ రాత్రి సమయాలలో బాబా పాదాల చెంతన కూర్చుని ఖురాను చదువుతుండేవారు. అతడెంతో ఆచారవతుండేగాక బాబా గొప్ప మహాత్ములని తలచి ఆయన సాక్షాత్తూ ప్రవక్త అన్నట్లు చూచుకునేవాడు. అయినప్పటికీ బాబా బోధలు, ఆచరణలోని కొన్ని అంశాలు అతడికి నచ్చేవిగావు. అవి ఇస్లాం మతధర్మానికి విరుద్ధంగా వుంటాయనేవాడు. ఉదాహరణకు భక్తులను మశీదులో వాయిద్యాలు వాయిస్తూ ఆరతులు చెయ్యనివ్వడము, ఆయనను దైవంగా పూజించనివ్వడము, ఆలయాలలోని దేవతల కర్పించబడిన నైవేద్యం భక్తులకు పంచడమూ అతడంగీకరించలేకపోయేవాడు. ఆ దేవతలు దుష్టశక్తులని అతడి భావం. అతడు అభ్యంతరం చెబితే సాయి చిన్నగానవ్వి, 'అవన్నీ అల్లాహ్ యే!' అనేవారు. ఆ దేవతలందరూ అల్లాహ్ యేనని బాబా చెబితే అతడికి అర్థమయ్యేదిగాదు. సాయి ఒక్కొక్కప్పుడు, 'మనమందరమూ భగవంతునిచే సృష్టించబడ్డవారము మాత్రమే!' అని (ఇస్లాం ధర్మసూత్రానికి అనుగుణంగా) తమనుగూడ కలుపుకుని చెప్పేవారు. కాని మరొకప్పుడు 'దైవము – నేను వేరుగాదు' అనేవారు. ఇది అతడి దృష్టిలో మతవిరుద్ధంగా తోచి, ఒకరోజు అతడు ఖురాన్ లో ప్రమాణం చూపించమని బాబాను కోరితే ఆయన నవ్వేశాడు. అది రోహిల్లాకెంతో

మిగతా 29వ పేజీలో

(సెప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

కొద్ది రోజుల తర్వాత తిరుగు ప్రయాణం నిశ్చయింపబడింది. ఆనాటి ఉదయాన్నే అమ్మ గ్రామంలోని పండాల ఇండ్లకు వెళ్లారు. అక్కడి స్త్రీలు భక్తితో అమ్మను పూజించుకొని పండ్లు, పలహారాలు సమర్పించుకొని సత్కరించారు. "అమ్మా, మేము నిరుపేదలము. విలువైన తినుబండారాలను మీకు సమర్పించుకొనలేము. అల్పులమైన మా ఈ ఆతిథ్యాన్ని దయతో స్వీకరించండి" అని వేడుకొన్నారు. "అమ్మా, మీ రాకతో ఈ ప్రాంతం యిన్నాళ్లూ యెంతో కళకళలాడింది మిమ్మల్ని సాక్షాత్తు భగవతీదేవిగా భావిస్తున్నాము. ఈరోజే మీరు వెళ్లిపోతున్నారని తెలిసింది. మాకు యెంతో బాధగా వుంది. మీరు వెళ్తున్న కారును చూస్తుంటే, ఆనాడు శ్రీకృష్ణుడిని తీసుకెళ్లిన అక్రూరుడు గుర్తుకొస్తున్నాడు" అంటూ అమ్మ వెళ్ళిపోతున్నందుకు వారంతా ఎంతో బాధపడ్డారు. ఇంతకు ముందు యెన్నడూ అమ్మతో పరిచయమేలేని ఆ అడవిజాతి ప్రజలు అమ్మలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించటమే ఆశ్చర్యం! కపటమెరుగని ఆ అమాయక ప్రజల స్వచ్ఛమైన హృదయాలలో ఆ విధంగా ఆనందమయి మాత దైవంగా ప్రతిష్ఠితురాలై వారిని అనుగ్రహించారు. శ్రీ భోలానాథ్ గారితో అమ్మ "ఏడాదికి ఒకసారి తప్పనిసరిగా మీరు కొన్ని రోజులు తారాపీఠ్ క్షేత్రంలో గడపాలి. ఆ తర్వాత కలకత్తా వెళ్లి అక్కడ కొన్ని ప్రాంతాలలో వుంటూ సాధన చేయాలి" అని చెబుతూ, ఆయన గడపవలసిన ప్రదేశాలను కూడా సూచించారు అమ్మ. శ్రీ భోలానాథ్ గారు అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం తారాపీఠ్ నుండి బయలుదేరి కలకత్తా వెళ్లిపోయారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత భక్తులతో కలిసి కలకత్తా సమీపంలోని 'సలకియా' గ్రామానికి, శ్రీ భోలానాథ్ గారి సోదరి యింటికి, ఆమె ఆహ్వానం మేరకు వెళ్లారు.

సలకియా గ్రామంలో ఒక విశిష్టమైన సంఘటన జరిగింది. ఒకరోజు గురుప్రియ దేవి అమ్మకు స్నానం చేయిస్తున్న సమయంలో, అమ్మ మెడలోని హారాలను సబ్బుతో శుభ్రపరుస్తున్న సమయంలో అప్రయత్నంగా ఆ హారాలన్నీ అమ్మ మెడలో భుజంపై నుండి జంధ్యంలా పడటం జరిగింది. అది చూచి అమ్మ నవ్వుతూ, "గురుప్రియా, చూసావా నాకు జంధ్యధారణ జరిగిపోయింది" అంటూ ఆ హారాలను సరిచేసుకొనకుండా అలాగే వుంచుకున్నారు. ఆనాటి సాయంత్రం ఆ ఇంటి యజమాని అమ్మకు నమస్కరించుకుంటున్న సమయంలో ఆయన మెడలో జంధ్యం లేకపోవడం చూచి అమ్మ ఆ విషయమై ప్రశ్నించగా తను వేసుకున్న జంధ్యం తెగిపోయిందని మరలా కొత్తది ధరిస్తానని ఆయన చెప్పారు. అది విన్న అమ్మ మందలింపుగా, "జంధ్యము లేకుండా వుండవచ్చునా? మీరే యిలా వుంటే యిక యింట్లోని పిల్లల పరిస్థితి యేమిటి? వెంటనే, రేపే, జంధ్యధారణ అందరికీ జరిగిపోవాలి" అంటూ, ఇంట్లోని పిల్లలను పిలిచి చూస్తే ఐదుగురు పిల్లలలో యే ఒక్కరికీ జంధ్యం లేదు. మర్నాటికల్లా పిల్లలందరికీ కొత్త కొత్త జంధ్యాలను ధరింపచేసే కార్యక్రమానికి కావలసిన ఏర్పాట్లను చేయించవలసినదని, సంతర్పణ కూడా జరిపించాలని ఆదేశించారు అమ్మ.

అనుకున్న ప్రకారం మరునాడు గంగానది తీరాన సామూహిక జంధ్యధారణ మహోత్సవం జరిగింది. యథావిధిగా పూజలు, సంతర్పణలు జరిగాయి. ఆ సందర్భంగా శ్రీ ఆనందమయి మాత యువకులతో "ఈనాటి నుండి మీరు నిత్యం సంధ్యావందనం చేసినా చేయకపోయినా ప్రతిరోజు గాయత్రీ మంత్ర జపం తప్పనిసరిగా చేయండి. ఎట్టి పరిస్థితులను జపం మానవద్దు" అన్నారు.

అలా ఉపనయన క్రీడ ముగించుకొని అమ్మ ఢాకా వచ్చారు. అమ్మ ఢాకాకు తిరిగి వచ్చారని తెలిసి ఢాకాలో Income Tax Officer గా పనిచేస్తున్న నిరంజన బాబు అనే భక్తుడు అమ్మను దర్శించుకుని నమస్కరించుకొన్నాడు. అమ్మ అతనితో, "నువ్వు భక్తుల సౌకర్యార్థం ఒక ఆశ్రమాన్ని నిర్మించాలని అనుకుంటున్నావు కదూ" అన్నారు. "అవునమ్మా" అన్నాడతడు. "నువ్వు సిద్దేశ్వరిలో ఆలయ ప్రాంతాల్లోని భూమిని కొని అక్కడ ఆశ్రమం నిర్మిస్తే బాగుంటుంది" అన్నారు అమ్మ. అమ్మ స్థలాన్ని కూడా సూచించటంతో నిరంజన్ బాబు ఎంతో సంతోషించాడు. అతడు జ్యోతిష్ దాదా, మరికొందరు భక్తులతో కలిసి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాడు. నిర్మాణానికి కావలసిన ధనం సమకూరింది. కానీ భూమి హస్తగతం కావడానికి ఎన్నో ఆటంకాలు ఎదురైనాయి. నిర్మాణం ఆలస్యం అవుతోందన్న ఆందోళనతో జ్యోతిష్ దాదా సమస్య అమ్మకు విన్నవించుకున్నాడు. "మీ సంకల్పం లేనిదే ఏ కార్యము సిద్ధించదు. దయతో ఆటంకాలు తొలగిపోయేలా ఆశీర్వదించండి" అని వేడుకున్నాడు. అమ్మ "ఈసారి గట్టిగా ప్రయత్నించండి" అన్నారు. అలా అమ్మ అనుగ్రహంతో కొద్ది రోజులలోనే భూమి హస్తగతమయింది. ఆశ్రమ నిర్మాణం కూడా చకచకా పూర్తయింది. శ్రీ ఆనందమయిమాత ఆధునిక పోకడలతో ఆడంబరంగా నిర్మించిన నిర్మాణాలు ఇష్టపడరు. కనుక అమ్మ కోసం ప్రత్యేకంగా రెల్లుతో కప్పబడిన కుటీరం నిర్మించారు. ఆ సంవత్సరం జరిగే అమ్మ జన్మ దినోత్సవ వేడుకలలో చివరి రోజున ఆశ్రమ గృహప్రవేశం జరపాలని నిర్ణయించారు.

1929వ సంవత్సరం వైశాఖమాసంలో అమ్మ జన్మ దినోత్సవ వేడుకలు సిద్దేశ్వరిలో ఎంతో వైభవంగా జరిగాయి. ఉత్సవాలలో అసంఖ్యాక ప్రజలు పాల్గొన్నారు. ఈ సంవత్సరం కూడా బావుల్ బాబు అమ్మను పువ్వుల నగలతో అలంకరించాడు. పూలకిరీటం, పూలహారాలతో పాటు సువర్ణ ఆభరణాలను కూడా అలంకరించారు. ఎరుపు రంగు చీరలో, నుదుట సింధూరముతో సకల ఆభరణాల అలంకరణతో అమ్మ దివ్యశోభతో వెలిగిపోయారు. అమ్మ రమణాశ్రమ కుటీరం ముందు మెట్లపై కూర్చున్నారు. భక్తులంతా అమ్మకు నమస్కరించుకున్నారు. అప్పుడు అమ్మ నవ్వుతూ, శ్రీ భోలానాథ్ గారి వైపు చూస్తూ, "మీరు నమస్కరించుకోరా?" అన్నారు. ఆయన 'లేదు' అన్నట్లు సైగ చేశారు. అమ్మ యింకా గట్టిగా నవ్వుతూ, అందరి వైపు చూసి, "వీరు ఇంట్లో ఒక్కరే వున్నప్పుడు ఎన్నోసార్లు నమస్కారం చేస్తుంటారు. బహుశా యిప్పుడు మీ అందరి ముందు నమస్కరించడానికి సంకోచపడుతున్నా రనిపిస్తుంది" అన్నారు. అమ్మ బంధువులలోని ఒక చిన్న పాప కూడా నవ్వుతూ, "అవును! తాతగారు అమ్మమ్మగారికి నమస్కారం చేస్తున్నప్పుడు నేను చూశాను" అన్నది. శ్రీ భోలానాథ్ గారితో పాటు ఆ హాస్యభరితమైన సంభాషణలు విన్న భక్తుల నవ్వులతో ఆ ప్రదేశమంతా మారు మ్రోగింది.

జన్మదినోత్సవ వేడుకలలో ఆ రోజు చివరి రోజు కావటంతో అనుకున్న ప్రకారము రమణాశ్రమ గృహప్రవేశం జరిగిపోయింది. అమ్మ తన కుటీరంలోనికి ప్రవేశించారు. ఆ సందర్భంగా అమ్మ భక్తులందరినీ నామస్మరణ చేయవలసిందిగా ఆదేశించారు. ఆ రోజంతా అఖండ నామ సంకీర్తనతో ఆ ప్రదేశం మారుమ్రోగింది.

సంకీర్తన జరుగుతున్న సమయంలో మరొక అద్భుతం చోటు చేసుకున్నది ఉన్నట్లుండి శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ నోటి నుండి సంస్కృత శ్లోకాలు వెలువడడం ఆరంభించాయి. గురుప్రియ తండ్రిగారు, మరి ముగ్గురు నలుగురు వ్యక్తులు కేదార్ మాస్టర్ అనే భక్తుడు ఆ స్తోత్రాలను రాయటానికి కూర్చున్నారు. అమ్మ నోటి నుండి ఆ స్తోత్రాలు త్వరత్వరగా వెలువడుతుండటంతో ఆ వేగాన్ని అందుకోలేక వారందరూ

కొన్ని పదాలు వదిలేసి అసంపూర్ణంగా ఎంతోకొంత మాత్రమే వ్రాయడం జరిగింది. అమ్మ నోటి నుండి వెలువడిన స్తోత్రాలు యిలా వున్నాయి:

యహీ భావనాయం భాయమ్।
యహీ యమ్ సమ్ తానితాయమ్।
వామ్ క్లీం ఆమ్ హే। భాం ప్రాం ప్రీం హ్రైం హం।
ప్రీం, వమ్ లమ్ యమ్ సమ్ త్వమ్।
తా దశా భాగ్ సమ్ వమ్ లమ్ హే। దేవ భక్త మయమ్ మమ హే।
సత్వమ్ ప్రాం ప్రోం యమ్ వమ్ నాయమ్ కమ్।
భావభక్తి - - - భావ మయం హే।
మహాత్మాయం భవ భయం హరహే / దైవతమ్ మయమ్ మే సమ్ తమ్ ప్రీం।
మతత్వమ్ భవోహయమ్।
యస్తాని త్వం తారణమయం।
భవభయ నాశం భావయమ్ హే।
స్వభావ శరణాగతం ప్రణవ జాసనం।
భవాని భవమ్ భవభయ నాశనం హే।
హరశరణాగతం....తాయమ్।
భావమయమ్ భవ భయహరణం హే।
యస్మిస్త్వం హమ్ భాగ సామ్ హమ్।
యస్తారణం తత్ర ద్వయరూపం।
మయాహీ శర్వాణి స్వరూపమయాని।
మయాహీ సర్వం। మయాహీ సర్వశరణం హే ।
దాశ నిత్యం ప్రణవ శృత కారణమ్।
మహా మాయా మహా భావమయా మయహే।
మమ భో భక్తా తారణమ్ మా।
మమ సర్వమయం హే।
యశ్యా రుద్ర రుద్ర త్వమ్।
ప్రణవే రామ రుమ్ కృత కారణమ్। రుద్రమ్ నౌమి। గ్రామ్ వామ్ హామ్ సామ్।
హాం హీం హుమ్।
భావమయం హే। సమసృష్టే కేశవః।

రాజహంస శ్రీమాన్ రామ ఠాకూర్ మహాశయులు ఈ స్తోత్రముల అర్థమును వివరణను ప్రత్యేక గ్రంథముగా ప్రచురించడం జరిగింది.

గురుప్రియ దేవి అనే భక్తురాలు ఈ జన్మదినోత్సవ వేడుకల సందర్భంగా భజనలు స్తోత్రాలు పాడే సమయాలలో వుపయోగించడానికి ఒక హార్మోనియం పెట్టె కొనడం జరిగింది. ఆ హార్మోనియం పెట్టె గురించి అమ్మ గురుప్రియతో యీ విధంగా అన్నారు: "భజనలు, సంకీర్తనలు చేసేటప్పుడు దీనిని వాడండి. ముందుగా హార్మోనియం పై కీర్తనలను స్వరపరుచుకొన్న తర్వాత దీనిని వాయిస్తూ పాడండి. ఈ హార్మోనియం పై భక్తి గీతాలు, భజనలు, సంకీర్తనలు మాత్రమే వాయించాలి. మరి ఏ విధమైన పాటలు పాడటానికి దీనిని వుపయోగించకూడదు". అప్పటినుండి అమ్మ ఆదేశాన్ని తు.చ. తప్పక పాటిస్తూ గురుప్రియ, యోగేష్ దాదా మొదలైన భక్తులు సంకీర్తన సమయాలలో ఈ హార్మోనియం వాయిస్తూ సంకీర్తనలు, భజనలు చేయనారంభించారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత కొంతకాలం క్రిందట నవద్వీప్ వెళ్లారు. అక్కడ ఒక చిత్రమైన సంఘటన జరిగింది. ఒక ఆశ్రమంలో ఒక సాధువు వుండేవాడు. ఆశ్రమం లోపల బాగా చీకటిగా వుండి అతికొద్ది వెలుతురు మాత్రమే ప్రసరించే ఒక చిన్న గది అతని నివాస స్థలము. రాత్రింబగళ్లు అతడు ఆ గదిలోనే వుంటూ గది నుండి బయటకు వచ్చేవాడే కాదు. గదిలోనే ఒక మూల కొంచెం కూడా కదలకుండా స్థిరాసనంలో బొమ్మలాగా కూర్చుని వుండేవాడు. శిష్యులు అతని దర్శనార్థం వచ్చిన వారిని దూరం నుండి మాత్రమే దర్శించుకొనటానికి అనుమతించేవారు. ఏ సమయంలో దర్శించినా భక్తులకు అతడు అలాగే నిశ్చలంగా – నిజంగా ఇది ఒక బొమ్మ యేమో – అనిపించేలాగా కనిపించేవాడు. ఇదంతా చూసిన శ్రీ భోలానాథ్ గారు, చారు బాబు, యోగేష్ దాదా వంటి వారు కూడా అసలు అక్కడ వున్నది మనిషే కాదని, అది ఒక దేవతా విగ్రహం అని, కేవలం డబ్బు సంపాదించుకొనటానికి అక్కడివాళ్లు ఆ బొమ్మని చూపించి గొప్ప సాధకుడు అని చెబుతున్నారని అభిప్రాయపడ్డారు. నవద్వీప్ నుండి తిరిగివచ్చిన తర్వాత కొంతకాలానికి అమ్మ దగ్గర ఆ సాధువు గురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది. అప్పుడు అమ్మ భక్తులతో నవద్వీప్ వెళ్లాలని, ఆ సాధువులు కలవదలచానని అనడంతో, భక్తులు అమ్మను నవద్వీప్ తీసుకొని వెళ్లారు. నవద్వీప్ లో అమ్మ నేరుగా ఆ సాధువు ఆశ్రమంలోనే దిగి, భక్తులతో తాను ఒక్కరే కొన్నాళ్లు అక్కడ వుండదలచానని చెప్పారు. గిరింద్రబాబు అనే భక్తుని వదినగారిని

అమ్మకు తోడుగా వుంచి, భక్తులంతా తిరిగి ఢాకా వెళ్ళిపోయారు. అమ్మ కొన్నాళ్లు వుండి తిరిగివచ్చారు. అమ్మ ఆ సాధువుకు సాధనలో తగిన సూచనలు సలహాలు యిచ్చారని అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం అతడు కొన్నాళ్లు ఆశ్రమం విడిచి తీర్థక్షేత్రముల దర్శనం చేసి వచ్చాడని సాధనలో గొప్ప వున్నతి సాధించాడని తెలిసింది. ఈ విధంగా శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ముముక్షువైన ఒక సాధకుని సంస్కరించి అతనిని ఆధ్యాత్మికంగా వుద్ధరించటం జరిగింది.

ఆ తర్వాత కొన్నాళ్లకు అమ్మ తాను కొంతకాలం యేకాంతవాసం చేయదలచానని శ్రీ భోలానాథ్ గారితో చెప్పారు. ఆయన అనుమతితో గిరింద్ర దాదా అనే భక్తుడు అమ్మను ప్రార్థించి, ఒప్పించి తన స్వగ్రామమైన 'ఆఖనా' అనే ఊరికి అమ్మను తీసుకువెళ్లాడు. అక్కడ తన స్వగృహంలో ఒక ప్రత్యేకమైన గదిని అమ్మకు కేటాయించాడు. అమ్మ యేకాంతవాసానికి యేమాత్రం భగ్నం వాటిల్లకూడదనే ఉద్దేశంతో, అమ్మ తన ఇంటికి వచ్చినట్లు కూడా భక్తులెవరికీ తెలియనివ్వకపోవడంతో అమ్మ యేకాంతవాసం ఎంతో ప్రశాంతంగా సాగిపోయింది.

అమ్మ తన నాశ్రయించిన ప్రతి ఒక్క భక్తుని, భక్తురాలిని - వారి ఆధ్యాత్మిక వున్నతికై ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించేవారు. వారి వారి సంస్కారాల ననుసరించి తగురీతిన వివిధ రకాలైన సాధనలను విధించేవారు. అమ్మ పర్యవేక్షణలో, అమ్మ అనుగ్రహంతో భక్తులు అనూహ్యరీతిన అనేక విధాలైన దివ్యానుభవాలను పొందుతూ సాధనలో ఎంతో చక్కని పరిణితి సాధించేవారు.

నవద్వీప్ నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత అమ్మ చాంద్ పూర్ గ్రామానికి వెళ్లారు ఆ సమయంలో అమ్మ గురుప్రియతో, "నేను ఢాకాకు తిరిగి వచ్చేవరకు మౌనవ్రతం పాటిస్తూ సాధన కొనసాగించు" అని ఆదేశించారు. ఒకటిన్నర నెలల తర్వాత అమ్మ ఢాకాకు తిరిగి వచ్చారు. అంతవరకు అమ్మ ఆదేశానుసారం మౌనవ్రతంలో వున్న గురుప్రియ దేవి అమ్మను దర్శించి అమ్మ అనుమతితో మౌనవ్రతం వీడి మాట్లాడటం ప్రారంభించారు.

షాహ్-బాగ్ లో వున్న రోజులలో ఒకసారి అమ్మకు జ్వరం వచ్చి చాలా రోజుల వరకు తగ్గలేదు. అమ్మ తనకు యేవిధమైన ఔషధం యివ్వవద్దని అనటంతో అందరూ ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నారు. ప్రతిరోజు 106 డిగ్రీల వరకు జ్వరం వుండేది. అంతటి జ్వరంలోనూ అమ్మ మామూలుగానే భోజనం చేసేవారు. కొంతకాలం గడిచేసరికి అమ్మ బాగా నీరసించి ఆహారం తీసుకొనలేని పరిస్థితి, నడవలేని - చివరకు కదలలేని పరిస్థితికి రావడంతో భక్తులు ఆందోళన చెందసాగారు. ఒకరోజు రాజమోహన్ అనే భక్తుని భార్య ఏదో పదార్థాన్ని నీటిలో అరగదీసి అమ్మ తలకు పట్టించింది. కొంతసేపటి తర్వాత ఆమె అమ్మ తలపై నీరు పోసి తలను బాగా కడిగివేసింది.

తన తలకు రాసిన పదార్థం ఏమిటో అడిగి తెలుసుకున్న అమ్మ, "తలపై నీరు పోశారు కదా ఇక తగ్గిపోతుంది" అన్నారు. మొదటిరోజు నాలుగైదు బిందెలు నీళ్లు పోయటం జరిగింది. తర్వాత రోజు 10 బిందెలు, ఆ మరుసటి రోజు 40, 50 బిందెల నీళ్లు అమ్మ తలపై పోశారు. ఆ తర్వాత 100, 150 బిందెల నీళ్లు యిలా వరుసగా మధ్యాహ్నం వరకు అమ్మకు తలస్నానం చేయించడం జరుగుతుంది. అలా అమ్మ రోజురోజుకు ఇంకా ఎక్కువ నీళ్లు పోయమని అడగసాగారు. మొట్టమొదటి రోజు ఔషధంతో కూడిన నీటిని తలపై పెట్టడంతో అమ్మ భావం మారిపోయింది. భక్తులు తాము తొందరపడి తప్పు చేశామని అమ్మ అనుమతి లేకుండా ఔషధం వాడినందుకు ఇలా జరిగిందని భావించి ఎంతగానో బాధపడ్డారు. మొదటి రోజు ఆరంభమైన తలస్నానం అమ్మ ఆపటం లేదు. రాను రాను వందల బిందెల నీళ్లు అమ్మ తలపై పోయించుకోసాగారు. ఉదయం ప్రారంభిస్తే సాయంత్రం వరకు ఈ స్నాన కార్యక్రమం జరుగుతూనే వుండేది. కాళిదాసు, ఆశు, అమూల్య మొదలైన యువకులు చెరువు నుండి నీళ్లు తెచ్చేవారు. నీళ్ల బిందెలు మోసి మోసి వాళ్ళు బాగా అలసిపోయారు. భక్తులకు ఏమి చేయాలో పాలుపోలేదు ఒకరోజు వాళ్లంతా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు. ఆ రోజున వాళ్ళు తలపై నీళ్లు పోయకుండా అంతకు ముందులాగా నెయ్యి తలపై పెట్టి తలను బాగా మర్దనా చేశారు. అంతటితో ఆ తలస్నాన కార్యక్రమం ఆగిపోయింది. అమ్మకు జ్వరం కూడా తగ్గిపోయింది.

- సశేషం

అమరశిల్పి

శ్రీ ఐ. నాగేశ్వర రావు

(టి.టి.డి. ప్రచార విభాగంలో పనిచేస్తున్న వీరిని సాయి తత్వ ప్రచారంలో సుశిక్షితుడైన సైనికుడి వలె శ్రమిస్తున్న మాస్టరుగారి ప్రవృత్తి ఎంతగానో ఆకట్టుకొని వారికి చేరువయినారు. ఆ సాన్నిహిత్యంలో వారు చవిచూసిన అనుభవాలను మనతో పంచుకుంటున్నారు.)

ఒకరోజు టి.టి.డి. కళ్యాణ మండపం ప్రక్క నుంచి కొంతమంది తెలిసిన వాళ్ళు సంతపేట వైపు వెళ్తూ కన్పించారు. "ఎక్కడనుండి యిటు వస్తున్నారు?" అని అడిగితే వారు, "మాస్టరుగారి దగ్గరకండీ. భరద్వాజ మాస్టర్ గారని సాయిబాబా కల్టు (cult)కి చెందినవారు, బాబా గురించి చక్కగా చెప్తారు. ఇక్కడ సంతపేటలో వున్నారు. వారిని కలవడానికి వెళ్తున్నాం. మీరూ రండి" అని నన్ను కూడా తీసికెళ్ళారు. అందులో ఒకరు నన్ను మాస్టర్ గారికి పరిచయం చేస్తూ, "ఇతను నాగేశ్వర రావుగారని తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంలో హిందూ ధర్మ ప్రచార పరిషత్ లో పన్జేస్తున్నారు" అని చెప్తే, "ఓహోహో అయితే మీదీ మా వృత్తేనన్నమాట" అని సరదాగా పలకరించారు. మనిషిని కలుపుకోవటం, మనవాళ్ళు అనే ఆత్మీయతని పెంచుకోటం, పంచుకోటం అనేది అందరిలో కన్పించదు. "మీరు వేరు, నేను వేరు కాదు. అందరం ఒకటే మనం చేసే కార్యక్రమం ఒక్కటే" అన్నప్పుడు నా కార్యక్రమానిక్కూడా ఆలంబనగా, స్నేహంగా, సహకారంగా వుంటారన్న భావం, బలం మాస్టర్ గారి మాటల్లో ధ్వనించింది స్పష్టంగా. "ఇతనితో మనకేంటిలే" అని నెట్టేసుకుని వెళ్ళటం ఈ రోజుల్లో ప్రతి గొప్పవారికి అలవాటు. ప్రతివాడినీ తన పరిధిలోకి తెచ్చుకోవాలి. ప్రతివారికీ తెలియని విషయాలు చెప్పాలి. అజ్ఞానంలో వున్న వాణ్ణి వెలుగులోకి తీసుకురావాలి. చైతన్యవంతులని చేయాలి అనేటటువంటిది మాస్టరుగారిలో స్పష్టంగా కన్పించే ప్రత్యేకత. ఎవ్వరి దగ్గరా లేని ప్రత్యేకత ఆయన్లో గమనించాను. అదే ఆయన్తో నా మొదటి పరిచయం. వృత్తి పరంగా గాని, ప్రవృత్తి పరంగా గాని తర్వాత, తర్వాత ఆయన దగ్గరకు చాలాసార్లు వెళ్తూండేవాడిని. అలా వెళ్తూండటం వల్ల మా యిద్దరి మధ్య సాన్నిహిత్యం, ఆత్మీయత పెరిగాయి.

ఎవరన్నా ఆయన దగ్గర కొచ్చినప్పుడు ముందు అతని కేమి తెలుసో అతనికి ఆ విషయంలో ఎంత పరిజ్ఞానం వున్నదో తెలుసుకునేవారు. ఎవరన్నా ఏదన్నా అడిగితే. "ఆ విషయం మీద మీకేమి అవగాహన వున్నదో మీరే చెప్పండి" అనేవాళ్ళు. ఆ వచ్చిన వారు ప్రయత్నం చేస్తాడు. కానీ భయం వల్లనో భక్తి వల్లనో మాటరాదు. "ఆ దేముడంటే మీరేమనుకుంటున్నారు. మీ దృష్టిలో దేవుడు ఎలా వుంటాడు చెప్పండి" అని అనేవారు. ముందు బెరుకుగా వున్నా ఆ తర్వాత ఆయన చూపించే ఆత్మీయత వల్ల, అందించే ప్రోత్సాహం వల్ల అతనికి మొహమాటం, భయం లాంటివి పోయి చాలా స్వేచ్ఛగా తనకేం కావాలో అది అడిగే చనువు, చొరవ వారికి లభించి, తమకు కావలసిన దాన్ని ఫ్రీగా చెప్పగలిగే వారు. అప్పుడు వారి స్థాయి ఏమిటో తెల్సుకుని అక్కడ్నుంచీ మొదలు పెట్టేవారు. ఏ స్థాయిలో వారికి చెప్తే అర్థం అవుతుందో ఆ స్థాయిలో చెప్పేవారు. చిన్న పిల్లలైతే వారి స్థాయికి దిగి పాఠం చెప్పేవారు. పెద్దవారైతే వారిస్థాయికి పెరిగి చెప్పేవారు. ఇది ఆయన మరో ప్రత్యేకత. కానీ వారి అసలు స్థాయి ఏమిటో మనకు అంతుబట్టేది కాదు. అందుకే ఆయన దగ్గర

అంతమంది నిలబడ గల్గారు. జ్ఞానం కావాలనే వారికి జ్ఞానం పరంగా చెప్పేవారు. భక్తులకు భక్తి ఎలా స్థిర పరచుకోవాలో చెప్పారు. కర్మిష్టికి కర్మ ఎలా అనుభవించాలో చెప్పారు. వైరాగ్యం అంటే ఏమిటో తెలుసుకోగోరేవారికి దాన్ని విశదీకరించారు. ఎవరికి ఏమి కావాలో దాన్ని అందించగల మేధావి.

ఒంగోలు ప్రాంతంలో – ఒక సద్గురువు రావటం, ఆ సద్గురువు దగ్గర నుంచి మనకు తెలియని విషయాలు కొన్ని తెలుసుకొనటం – అన్న సంప్రదాయం ఈ దశకంలో (1980 – 89) మాస్టార్ గారు వచ్చాకనే మొదలైంది. ఏదన్నా సంశయం వస్తే ఆయన దగ్గర కెళ్ళటం విషయాలు తెలుసుకొనటం జరిగేది. సామాన్య ప్రజానీకానికి ఇలాంటి గురు సాంప్రదాయం ఒకటి వున్నది అనేదాన్ని బాగా అందరికి పరిచయం చేసిన వారిలో మాస్టార్ గారు ప్రముఖులు. ఆయనెవరో పెద్దాయన అన్ని విషయాలు తెలిసినవారు అని ఆయన దగ్గర కెళ్ళటం సహజం. అసలు ఈ సాంప్రదాయం ఈ ప్రాంతంలో లేదేమో. అందరూ అంటే సామాన్యమైన మనిషి అయినా సరే ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళవచ్చు. ఆయన దగ్గర కెళ్ళడానికి ఏమన్నా తీసుకెళ్ళటం, ముందుగా పర్మిషన్ లాంటి ఫార్మాలిటీస్ కూడా ఏమి వుండేవి కావు. ఎవరు పడితేవారు, ఎక్కడంటే అక్కడ వారిని కలవవచ్చు ఎవరైనా సరే వారి స్థాయినుంచి అడిగిన ప్రశ్నకు సునిశితంగా, సుకుమారంగా, లాలిత్యంగా అవసరమైతే కటువుగా సమాధానాన్ని శాస్త్రాలను కోట్ చేస్తూ కూడా చెప్పేవారు. ఇది మాస్టార్ గారి దగ్గరే చూశాను. చెప్పాలంటే ఒంగోలు పట్టణంలో కొన్ని వేల మంది ఆయన దగ్గరకు సందేహ నివృత్తి కోసం వెళ్ళేవారు. అలాంటి సమయంలో “ఓహో సద్గురువంటే ఇలా వుంటారు” అని అనిపించేది. మనకు ఏమన్నా సందేహాలుంటే వారిని అడగవచ్చు. వారు చెప్పిన విషయాలను మనం అనుసరించాలి. వారే పెద్ద దిక్కు మనం అడిగిన విషయాలను చక్కగా అవగాహన చేసుకొని వాస్తవాన్ని చాలా మందికి చెప్తారు. వచ్చినటువంటి వ్యక్తి స్థాయి ఏమిటి? వాడు పండితుడా, పామరుడా, వున్నవాడా? లేనివాడా? అన్న భేదం చూపక ఎవరొచ్చి ఎలాంటిది అడిగినా కూడా వారికి విషయాన్ని సమగ్రంగా అవగాహనకు తీసుకుని వచ్చి వారిలో ఒక ఎన్లైటెన్–మెంట్ తీసుకొచ్చేవారు. “విషయం ఇది బాబు! ఇలా ఆలోచించాలి” అని చెప్ప గలిగేటటువంటి సాంప్రదాయాన్ని నాకు తెలిసినంత వరకు ఒంగోలులో మాస్టార్ గారిలా ప్రచారం చేసినవారు, ఆ పద్ధతిని పరిచయం చేసిన వారు లేరు.

మాస్టారుగారు ఒంగోల్లో కాలు బెట్టిన టైమ్ లో పరిస్థితులు నాకు బాగా తెలుసు. 1982 లో నేను టి.టి.డి. దేవస్థాన్ ప్రచారక్ గా ఉద్యోగం చేసేవాణ్ణి. ఆ ప్రచార కార్యక్రమంలో కొద్ది గ్రామాలలో నేను ఉపన్యాసాలు, ధార్మిక ప్రబోధాలు కండక్ట్ చేయవలసి వచ్చేది. అలాంటప్పుడు మాస్టార్ గారిని అప్రోచ్ (approach) కావటం, వారిని ఆ గ్రామాలకు తీసుకెళ్ళటం జరిగింది. ఒంగోలు ఆనాడు ఒకరకంగా చెప్పాలంటే విపత్కరమైన పరిస్థితిలో వుంది. అప్పుడు మావూళ్ళో వారానికి ఒకటో రెండో ఎఱ్ఱ జెండా సమావేశాలు, నాస్తికుల ప్రభావం ఒకవైపు వుంటే, అస్సలు భగవద్విశ్వాసం వున్నటువంటి వారిలో కూడా చాలా మంది ఎవరినీ నమ్మేవారు కాదు. ఎవరినీ రానిచ్చేవారు కాదు. వాళ్ళు ఏమి చెప్తున్నారో వాళ్ళకే అర్థం అయ్యేది కాదు. పోనీ వాళ్ళు ఇతరులకు చెప్పే సామర్థ్యం లేదు. నాకు నిజంగా ఒక రకంగా ఇదంతా మాయలాగా, పిచ్చిలాగా అన్పించేది. ఎవరికీ విషయం సమగ్రంగా తెలియదు, చెప్పలేరు. ఎవరన్నా చెప్పడానికొచ్చినప్పటికి వాళ్ళని విమర్శించటం. ఈ విమర్శించే అలవాటు మావూళ్ళో బాగా వుండేది... ఇది ఒక రకమైన ఛాందసమో, మూఢత్వమో, సమగ్రమైన అవగాహన లేని వేదాంతులు కొందరు ఏదో చెప్పాలనే తపనతో ఏదో చెప్తూండేవారు. ఇలా ఒకవైపు ఎఱ్ఱజెండాల రెపరెపలు, మరో వైపు శాస్త్ర పరిచయం కాని అవగాహన లేని మూఢఛాదస్తము – ఇలాంటి పరిస్థితులలో వున్న ఒంగోలులో వారు కాలు పెట్టారు.

మాస్టారుగారు ఎప్పుడూ అంటుంటేవారు, “చరిత్రలో కొన్ని సంఘటనలని తారుమారుగా రాయటం జరిగిందయ్యా. ఈ నిజాలన్నీ మనం బట్టబయలు చేసి వాస్తవం యిది అని చెప్పుకునేటటువంటి వేదికను మనం తయారుచేయాలి. లేదా ఒక గ్రంథాన్ని వెలువరించాలి. చాలామంది మనసులలో వున్న అవాస్తవిక భావాలన్నీ తుడిచివేసుకొనేలా చేయాలి. మనం భీరువులమని, అశక్తులమని, మరియు చైతన్యం విషయంలో కాని, ప్రగతి విషయంలో కాని మనకు అవగాహన లేదని, మనం ఎప్పుడూ వెనుకబడిన వారమనేటటువంటి భావాలు మన బాలురలో ఎప్పట్నించో నాటుకొని పోవటం వల్ల మనం ప్రగతికి దూరమయ్యాం. కాని చైతన్యవంతమైన జాతి మనది, అని వాళ్ళకి తెలియచెప్పే బాధ్యత మేధావి వర్గం

మరచిపోయింది. మేధావులంతా ఏం చేస్తున్నారంటే గతంలో వున్నటువంటి ప్రాసెస్ గతంలో వచ్చినటువంటి మెటీరియలే వారి దృష్టి పథంలో వుండి దాన్ని పంచుతున్నారే తప్ప, వున్న వాస్తవాన్ని బయట పెట్టటానికి భయపడుతున్నారు. వాస్తవాలతో రాజీపడలేకపోతున్నారు. వాస్తవాన్ని ఈ తరానికి అందించలేకపోతున్నారు. అలా అందించని పక్షాన ఏమౌతుంది? వస్తున్న తరంలో కూడా అవాస్తవిక బీజాలే పడుతున్నాయి తప్ప అసలు విషయం అందరి దగ్గర కనుమరుగై పోతున్నది. అలా కనుమరుగు కావటంతో రాబోయే జనరేషన్ లో మనవి దేనికీ పనికిరానటువంటి మూఢ నమ్మకాలు, ఛాదస్తాలు అన్న అభిప్రాయము ఏర్పడుతుంది. ఇది ముందు పోగొట్టాలి" అనే తపన, మనిషిని చైతన్యవంతునిగా రూపొందించాలి ఇది మన బాధ్యత, ఆ తర్వాత ఎటు పోతారో అన్న ఆరాటం ఆయనలో వుండేది. ఒక్క మనిషైనా తెలియని విషయాలను తెలియచేస్తున్నాడంటే నా దృష్టిలో అతడు మేధావి, కరుణామయుడు. సాధారణంగా మనకు తెలిసిన విషయాలను, మనం ఎప్పుడూ వింటున్న అంశాలను మనతో మాట్లాడుతున్నట్లుగా కన్పించినా వాటి లోని ఏదో గొప్ప భావాన్ని మనకందించాలన్నటువంటి తపన ఆయనలో కనపడేది. ఇంకా చెప్పాలంటే అప్పటి దాకా ఎంతోమంది కుల, మత, వ్యవస్థ గురించి అవీ, ఇవీ, ఎన్నో చెప్పి వుంటారు. మనం ఎన్నో విని వుంటాము. వాటిని, వేటిని కూడా మాస్టారు దగ్గరకు రానిచ్చేవారు కాదు. అది చాలా మందిని ఆకర్షించింది. దానికి కారణం మాస్టారు అనేక మందిని దర్శించటం వలన అనేక ప్రదేశాలలో సంచరించటం వలన కావచ్చు. కారణం ఏమైనా కాని వారికి కుల, మతాల భేదం లేదు.

ఎవరన్నా వచ్చి ప్రశ్నిస్తే "ఏంటిలే వీరికి సమాధానం చెప్పేది" అని వారు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. ఎవరితోనన్నా ఒక మాట అనడం కాని, వాగ్దానం చేయటం కాని జరిగితే నేను "ఇలా అన్నాను. గుర్తులేదా మీకు? మీరు మర్చిపోయుంటారు" అని గుర్తుచేసి మరీ అటెండయ్యేవారు.

గీతా మందిరం స్టార్ట్ చేస్తున్నాము. గీతా మందిరంలో సాయి ఆరతులు ప్రారంభించాలని మేము అనుకున్నాము. మాస్టార్ గారితో నాకున్న పరిచయంగాని అనుబంధం, ఆత్మీయత గాని తెలియదు అక్కడి వారికి. అందుచేత మాస్టార్ గారి దగ్గరకెళ్ళి, వారిని ఎలా ఆహ్వానించాలి అని గందరగోళ పడ్తున్నారు. నన్ను పిలిచి "నాగేశ్వరావ్! మాస్టార్ గారిని పిలవడానికి నువ్వెళ్తావా?" అని అడిగారు. "మీరెవ్వరూ రానక్కర్లేదు. మీరు నిశ్చింతంగా కూర్చోండి. నేవెళ్ళి మాస్టార్ గారిని తీసుకొస్తాను" అని అన్నాను. "అదేంటి? మాస్టారుగారు బాగా తెలుసా నీకు?" అని అడిగారు. "తెలుసు" అని వెళ్ళి వారికి చెప్పాను. కానీ ఆ రోజు మాస్టార్ గారి ఆరోగ్యం బాగా లేక పోవటం, పని ఎక్కువగా వుండటం వల్ల నిజానికి ఆయన రాలేని పరిస్థితి. కాని "ఒక్క నిముషం అలా మీరు రండి ప్లీజ్ అలా కాలు పెట్టండి. వెళ్ళిపోండి. అంతకు మించి ఒక్క ఐదు నిముషాలు కూడా మీరు వుండొద్దు." అని అనటంతో వెంటనే, "ఇతనిది ప్రచారక వృత్తి. మనల్నందరిని తీసుకెళ్ళి అక్కడా అక్కడా వుపన్యాసాలు ఏర్పాటు చేయాలనే తపన. అతనిని మనం ఎప్పుడూ డిస్కరేజ్ చేయకూడదు" అని వచ్చారు. ఆయనకు వీలు కాకపోతే నాకు వల్లకాదు అని చెప్పేవారు.

మీకో రహస్యం చెప్తాను. మాస్టార్ గారికి టి.టి.డి. తరపున ఇచ్చిన రెమ్యునరేషను రెండు మూడు సార్లు టి.టి. డికే కట్టడం జరిగింది. ఎందుకంటే వారికిచ్చిన చెక్కులు పోగొట్టుకొనటం లేకపోతే పుస్తకాల్లో పెట్టి మర్చిపోవటంతో వాటిని మరలా మాకే రీపే చేయటం జరిగింది. ఏంటిసార్ ఇలా జరిగింది అని అంటే "నేను డబ్బులు కోసం వచ్చానా?" అనేవారు. మనీ కోసం ఎప్పుడూ ఆయన మా ప్రోగ్రామ్ కి రాలేదు. ఆయనకసలా దృష్టే లేదు. ఆయన ఆర్థిక పరంగా ఎంత సతమత మయ్యారో ఏమో గాని ఎప్పుడూ ఆ విషయం ఆయన మాతో మాట్లాడలేదు. అలాంటి వారిని వేదాంతంలో గాని, భక్తిలో గాని, గురు సంప్రదాయంలో గాని ఎవ్వరినీ చూడలేదు మరి. ఎందుకంటే అందరూ రేట్లు ముందే మాట్లాడుకునేవారు. నాకు ఈ వృత్తిలో ఇలాంటి అనుభవం వుంది కదా! కాని మాస్టారుగారి దగ్గర అవేమీ లేవు. "మాస్టార్ గారు ఇలా ఫలానా చోట మీటింగ్ వుంది సార్" అనగానే, "పదండి" అనేవారు. ఆయనతో అనుభవాలను, ఆ రోజులనీ పునశ్చరణ చేసుకుంటే "మరల అంతటి ఉత్తమ వ్యక్తితో మనకు సంపర్కం గాని, వారితో సహచరించేటటువంటి అవకాశం వుందా? అలాంటి వారు దొరకరే? దొరికిన ఆయనను మనం ఎక్కువ కాలం వుంచుకోలేక పోయామే" అన్న ఆవేదన నన్ను కలచి వేస్తుంది.

- సశేషం

మాతృదేవి జయంతోత్సవములు!!

శ్రీమతి టి. పద్మావతి

శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానము, గుమ్మళంపాడు నందు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి జయంతోత్సవములు అక్టోబర్ 1, 2 తేదీలలో అత్యంత వైభవోపేతంగా జరిగాయి.

ఉత్సవానికి రెండు రోజులు ముందు నుంచి ఘనమైన ఏర్పాట్ల కోసం అనేక ప్రాంతాల నుంచి సాయి మాస్టర్ భక్త బృందం తరలివచ్చారు.

సన్నిధానము అంతా ఒక దివ్యమైన ప్రకంపనలతో నిండి నిబిడీకృతమైనది. ఇక భక్తుల కోసం పాకశాలలు, పుస్తక విక్రయ కేంద్రాలు, సమాచార కేంద్రాలు మున్నగు ఏర్పాట్లు త్వరితగతిన జరిగాయి. ముఖద్వారం దగ్గర పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి చిత్రపటాల తోరణం ఆ తల్లి ప్రత్యక్ష సన్నిధిని అనుభవింప చేసింది. ఉత్సవానికి వచ్చిన వారందరూ ఆత్మీయ అనురాగాలతో ఒకరినొకరు పలకరించుకొని అమ్మ వాత్సల్యాన్ని గ్రోలడానికి సన్నిధిని చేరుకున్నారు.

ముగ్గురు మూర్తులకు మేలుకొలుపుతో ఆ రోజు సుప్రభాత కార్యక్రమాలు మొదలయ్యాయి. తర్వాత సమాధిరూపంలో కొలువైవున్న అమ్మకి భక్తులందరూ అత్యంత శ్రద్ధాభక్తులతో విశేషమైన మంగళ స్నానాలు గావించారు. తర్వాత నూతన వస్త్రాన్ని ఆచ్ఛాదన చేసి దానిని రంగురంగుల పూలతో అలంకరించారు.

పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి కొలువైవున్న పీఠాన్ని రంగురంగుల పువ్వులతో, పచ్చటి ఆకులతో కడు రమణీయంగా అలంకరించారు. ప్రత్యేకంగా దివ్యజనని పుట్టినరోజును పురస్కరించుకొని చేసుకునే ఉత్సవం కనుక తెలుపు గులాబీ కలగలిపిన బెలూన్లను తోరణాలుగా అమర్చారు. పీఠం మధ్య భాగంలో పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి కొలువై ఉండగా రెండువైపులా ఐరావతములు పూలమాలలతో అమ్మని సత్కరిస్తున్నట్లున్న అమరిక శోభాయమానంగా ఉంది. అమ్మకి ఒకవైపు పూజ్యశ్రీ బాబాగారు, మరొకవైపు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆసీనులై ఉన్నారు.

మనందరినీ అనుగ్రహించడానికి అమర్చబడిన అమ్మగారి పాదుకలను పసుపు పారాణితో శోభాయమానంగా తీర్చిదిద్దారు. పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి ప్రియపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ దంపతులు అమ్మకి అష్టోత్తర శతనామావళి సహిత షోడశోపచార పూజ చేసారు. భక్తులందరూ తన్మయత్వంతో పూజా వైభవాన్ని తిలకించారు. అనంతరం శ్రీ ద్వారకానాథ్ గారు అనుగ్రహ భాషణం చేశారు.

అందులో, గురుగీత గ్రంథం గురించి చెప్తూ, "కైలాస పర్వతంలో ఒకరోజు, అక్కడున్న మునులకు నమస్కారం చేస్తున్న పరమ శివుని చూసి పార్వతి, "నాథా! నీవే ఈ సృష్టి అంతటికీ ఆద్యుడవై వుండి, ఇక్కడున్న మునులందరికీ నమస్కరించడం ఏమిటి?" అని ప్రశ్నించగా అంత పరమశివుడు, "ఎవరి సంకల్పంతో ఈ సృష్టి నడుస్తోందో, త్రిమూర్తులుగా మేము ఏర్పడ్డామో, మిగిలిన దేవతా గణాలు ఏర్పడ్డాయో, ఈ మొత్తం కలిపి సృష్టిలో ఎవరినైనా ఉద్ధరించగలిగినది ఏదైనా ఉంటే

అది గురువు, దానికి మించింది మరొకటి లేదు, కనుక దానికి నమస్కరిస్తున్నాను" అని సమాధానం చెబుతారు, అంతేకాకుండా అందరి అజ్ఞానం సమూలంగా నాశనం అవ్వాలంటే గురువు అనుగ్రహం తప్ప మరొక మార్గం లేదు. వినయంతోను, గుర్తింపుతోను అవతలివారు ప్రసాదించేది స్వీకరించడాన్ని అనుగ్రహం అంటారు. మన శ్వాస నుంచి జన్మల దాకా ఇదంతా భగవంతుని అనుగ్రహం అని గుర్తించని నాడు ఋణానుబంధం పాలిట పడతాము. దీనిని క్షణకాలం ఏమరుపాటు లేకుండా గుర్తించడమే కృతజ్ఞత. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిలో ముఖ్యంగా కనపడేది భక్తి కంటే కూడా కృతజ్ఞత! పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కృతజ్ఞతకి నిలువుటద్దం. గతంలో అంతా నడిపించినది, భవిష్యత్తులో నడిపించబోయేది అంతా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే – అంటే గురువుగారే – అన్న భావన ప్రతిక్షణం కలిగి వుంటారు అమ్మగారు. ఒకసారి అమ్మగారికి చేతులు కాళ్లు ఫ్రాక్చర్ అయినప్పుడు ఆసుపత్రిలో చేర్చాము. వైద్యం పూర్తయ్యాక అమ్మని చూద్దామని గదిలోకి వెళ్లాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి నోట్లో గొట్టం కూడా పెట్టి ఉంది. అమ్మగారు నా వైపు చూసి తన నాలుకతో ఆ గొట్టాన్ని కొంచెం పక్కకు జరిపి, "నాన్నగారు చూడరా, జపం కూడా చేసుకోవాల్సిన పని లేకుండా పెట్టారు" అన్నారు. అంటే ఆ పరిస్థితిలో మనకైతే కాళ్లు చేతులు బ్యాండేజ్ లతో నోట్లో పైపుతో ఏమిటీ జీవితం అనిపించొచ్చు, కానీ అమ్మగారికి ఎక్కడ చూసినా గురువు పట్ల కృతజ్ఞతా భావంతోనే మనసు నిండి ఉంటుంది.

ఇన్నాళ్ళ నుంచి ఎన్నెన్ని పరిస్థితుల నుంచి మనల్ని కాపాడుతూ మనకు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా మన గుండె ఆగిపోకుండా ఇంకా కొట్టుకుంటోంది కదా అని చింతన చేస్తామో అంతగా మనకి కృతజ్ఞత కలిగి స్పష్టత వస్తుంది. అది రాకపోతే భక్తి కుదరదు. గురుగీతలో, ఎవరైతే గుర్వనుగ్రహాన్ని పొందుతారో వారు గాఢమైన మాయ నుంచి బయటపడతారు అని పరమశివుడు చెప్పాడు. అమ్మగారిని మనందరికీ ఆయురారోగ్యాలను, అష్టైశ్వర్యాలను, గురుభక్తిని ముఖ్యంగా కృతజ్ఞత కలిగి ఉండేలాగా ఆశీస్సులు ఇమ్మని ప్రార్థిస్తున్నాను" అని శ్రీ ద్వారకానాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు వారి ప్రసంగాన్ని ముగిస్తూ "ఇప్పుడు మధ్యాహ్న హారతి, అనంతరం నైవేద్యం జరుగుతుంది. అందరూ హారతిని

శ్రద్ధగా చేసుకుని ప్రసాదం తీసుకొని కొంతసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాక తిరిగి సాయంత్రం 4:30 గంటలకి వేదమ్మ గారి ప్రసంగం ఉంటుంది. సాయంత్రం హారతి తర్వాత అమ్మగారికి చాలా ఇష్టమైన అష్టావధానం జరుగుతుంది. కనుక అందరూ అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో పాల్గొని అమ్మగారి అనుగ్రహాన్ని పొందగలరని ఆశిస్తున్నాను" అని చెప్పారు.

అదేవిధంగా హారతి, భోజనం ప్రసాదం అయిన తర్వాత సాయంత్రం నాలుగున్నర గంటలకు శ్రీమతి వేదవతి గారు మాతృదేవి జయంతోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని అనుగ్రహ భాషణం చేశారు. అందులో అమ్మగారి గురించి అనేక విషయాలు ముచ్చటించారు.

"ఇక్కడ అందరికీ బాబా, మాస్టరుగారి గురించి గ్రంథాలు అధ్యయనం చేయడం వల్ల తెలిసి ఉంటుంది కానీ అమ్మగారి గురించి చాలా తక్కువ మందికి తెలిసింది అనిపిస్తుంది అమ్మగారు అతి సహజంగా సాధారణంగా ఉంటారు తులసి మొక్క లాగా. అమ్మగారిలో నాకు ప్రత్యేకంగా అనిపించినవి మీతో పంచుకుంటాను అమ్మగారు ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోను, నిరంతరస్మరణ, సంపూర్ణ శరణాగతి కలిగి ఉండేవారు. మా ఇల్లు ఎప్పుడు భక్తులతో, వచ్చిపోయే జనాలతో ఎంతో సందడిగా ఉండేది. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి గదిలోనే నా సంగీతం క్లాసు, డాన్స్ క్లాసు, మా చదువులు అన్నీ జరిగేవి. వీటన్నిటిని ఆవిడ అత్యంత శ్రద్ధతో గమనిస్తూ సూచనలు ఇస్తూ ఉండేవారు. కానీ ఆవిడ నిరంతరస్మరణకి ఇవేవీ ఎప్పుడు ఆటంకాలు కాలేదు. ఇక వంటల విషయానికొస్తే ఎంతమంది ఉన్నా ఎవరికి ఏది ఇష్టమో అది ప్రత్యేకించి చేయించేవారు. మందులు కూడా సమయానికి ఆవిడ వేసుకుని మాకు కూడా గుర్తుచేస్తూ

ఉండేవారు. వివాహం అయిన వెంటనే అమ్మగారికి ఆరోగ్యం బాగోలేదు అయినా ప్రతి పరిస్థితిని ప్రసాదంగా తీసుకుంటూ ఎప్పుడు నూతన ఉత్సాహంతో ఉండేవారు. జరిగిన జరుగుతున్న విషయాల పట్ల ఎంతో కృతజ్ఞత కలిగి ఉండేవారు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఏదైనా పనిలో ఉన్నప్పుడుగాని లేదా రచనా వ్యాసంగం చేస్తున్నప్పుడు గానీ ఎవరైనా వస్తే వాటిని పక్కన పెట్టి వారితో మాట్లాడి మళ్ళీ తిరిగి వాటిని చేసుకునేవారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కూడా ఆయన ఎంతటి పనిలో వున్నా ఎవరైనా వస్తే అవన్నీ పక్కన పెట్టి, వాళ్ళందరితో మాట్లాడి, వాళ్ళు వెళ్లిన తరవాత మళ్లీ తన పనిలో నిమగ్న మయ్యేవారట,, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు 'వచ్చినవారిని కొంత సమయం ఆగమని చెప్పొచ్చు కదా' అని అడిగితే "వారందరూ బాబా స్వరూపాలు. వాళ్ళతో మాట్లాడకపోతే ఎట్లా"' అన్నారట. అదే అమ్మగారు కూడా పాటించారు. మనం మహాత్ముల చరిత్ర చదివినప్పుడు అందులో నుంచి ఏ ఒక్క మంచి విషయం పట్టుకొని ఆచరించడానికి ప్రయత్నించినా మిగిలినవన్నీ సమన్వయ పడతాయి అని చెప్పేవారు. ఈ క్షణం నుంచి, సాటిలేని మహాత్ముల సన్నిధి మనకి దొరికింది కనుక, వాళ్ళు చెప్పిన మార్గంలో నిర్విరామంగా ప్రయత్నం చేసుకుంటూ పోవడం, అది అందరిలో కొనసాగి, జన్మజన్మలకి వారందరూ మనకి తోడుగా వుండి, అందుకు తగిన శిక్షణను, శిక్షను ఇచ్చి, వాళ్ళకి మనం ఇష్టమైన వాళ్ళుగా మలచి, వాళ్ళు ఇవ్వదల్చింది సంపూర్ణంగా ప్రసాదించమని కోరుకుంటున్నాను"--- అంటూ వేదమ్మ గారు తన ప్రసంగాన్ని ముగించారు

తరవాత సంధ్యాహారతి జరిగింది. అనంతరం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి జయంతోత్సవాన్ని పురస్కరించుకుని శ్రీమతి వేదమ్మగారి బృందం అలివేలుమంగమ్మ తల్లిని స్తుతిస్తూ ఒక గీతాన్ని ఆలపించారు. ఆ తరువాత పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి ఇష్టమైన అష్టావధానం ప్రారంభమయ్యింది.

శ్రీ మానేపల్లి నాగకుమారశర్మగారు అవధానిగా, ఎనమండుగురు పృచ్ఛకులతో అవధానం కడు రమ్యంగా కొనసాగింది. నిషిద్ధాక్షరి, వ్యస్థాక్షరి, దత్తపది, వర్ణన సమస్యాపూరణం, ఆశువు, మధ్యలో అప్రస్తుత ప్రసంగం, గణితం మొదలైన అంశాలతో వీనుల విందుగా, శ్రవణానందకరంగా అవధానం కొనసాగింది. అందులో కొంతమంది పృచ్ఛకులు గుమ్మళంపాడు పరిసర

గ్రామాలవారు కావడం విశేషం. అవధానం అనంతరం శ్రీ శ్రీకాంత్ గారు, శ్రీమతి వేదమ్మగారు, శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారు శ్రీమతి లయమ్మ గారు అవధానిగారిని, పృచ్ఛకులను తగిన రీతిన సత్కరించారు.

ఇక ఆరోజు చివరిగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి ప్రత్యేక హారతి, తరవాత శేజ్ హారతి, తరవాత పవళింపు సేవతో కార్యక్రమాలు ముగిసాయి.

ఇక రెండవ తేదీ ఉదయం అభిషేకం, ఉపాహార నివేదన అనంతరం ఇష్టాగోష్ఠి మొదలయ్యింది. శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారు, శ్రీ శ్రీకాంత్ గారు, శ్రీమతి వేదమ్మగారు వేదిక నలంకరించి గోష్ఠిని ప్రారంభించారు. వేరు వేరు ప్రాంతాలనించి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి జయంతి వేడుకలలో పాల్గొనడానికి వచ్చినవారందరూ 2వ తేదీ ఇష్టాగోష్ఠిలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. ముందుగానే కొంతమంది తయారుచేసి పంపించిన ప్రశ్నలతో కార్యక్రమం ప్రారంభమయ్యింది. సమయాభావంవల్ల అన్ని ప్రశ్నలూ చర్చించడం కుదరలేదు. అప్పటికప్పుడు కొంతమంది తమ సందేహాలు విన్నవించగా దానికి సందేహానివృత్తి చేశారు. తిరిగి మధ్యాహ్నం కూడా గోష్ఠి కొనసాగింది. ఆ చర్చల్లో కొంతమంది తమ పిల్లలకి కూడా కొంత వరకైనా మార్గనిర్దేశం చెయ్యమని బాబుగారిని కోరారు. దానికి బాబుగారు సవివరంగా సమాధానమిచ్చి, అవకాశం ఉంటే తప్పకుండా ప్రయత్నిద్దామన్నారు.

ఇక రాత్రి దాదాపు 8 గంటలవరకు కొనసాగిన ఆ కార్యక్రమానికి ముగింపు పలికి, అందులో పాల్గొన్నవారందరూ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి కృతజ్ఞతాపూర్వక ప్రణామాలర్పించి బయలుదేరారు. ●

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

శ్రీమతి మల్లీశ్వరి, పామర్రు

మొట్టమొదట కుమారి మామ్మ గారి ద్వారా నాకు శ్రీ సాయి లీలామృతము గ్రంథం చేతికి అందింది.

అప్పటికే నాకు బాబా అంటే చాలా ఇష్టం ఉండేది. ప్రతిరోజు ఆయన పాటలు వింటూ, ఆయన నామం స్మరిస్తూ ఇంటి పనులన్నీ చేసుకుంటూ ఉండేదాన్ని. ప్రతిరోజూ ఉదయం హారతి చేసే ముందు, వరండాలో ఒక కుర్చీ వేసి బాబాని వచ్చి కూర్చోమని చెప్పి, హారతి పాట పాడుకోవడం నాకు అలవాటు. 2004వ సంవత్సరంలో మా పాప, బాబు పాఠశాలలో చదువుకుంటున్నారు. ఆ సమయంలో నేను బాగా స్మరణ, నామం చేసుకుంటూ ఉండేదాన్ని. ఒక రోజు తెల్లవారుఝామున నాకు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో,,,, బాబా మా ఇంటి గేటు తీసుకుని గబగబా లోపలకి వచ్చి మా స్నానాల గది వైపు వెళ్తున్నారు. నేను "వెళ్లండి బాబా, శుభ్రం చేసి పెట్టాను" అని చెప్తున్నాను. కొంత సేపట్లోనే ఆయన బైటికి వచ్చి గబ గబా వెళ్ళిపోయారు. తర్వాత నేను లోపలికి వెళ్లి చూస్తే అక్కడ ఒక పొట్లంలో మిఠాయి పెట్టి ఉంది. ఆ చర్యకి అప్పుడు అర్థం తెలియలేదు. తర్వాత మా జీవితం నిజంగా మిఠాయి లాగే మధురంగా మలుపు తిరిగింది.

నేను పిల్లలకి ప్రతిరోజు బాబా గురించి కథలు, లేకపోతే 'కలలో బాబా ఇలా అన్నారు' అని చెప్తూ ఉండేదాన్ని. అప్పుడు మా బాబు, "బాబా అలా మాట్లాడతారా ఏంటి? నువ్వు ఊరికే చెప్తున్నావు" అన్నాడు. అప్పుడు నేను, "అవసరమైతే ఎలా మాట్లాడుతారో నీకు తెలియచేస్తారులే" అని చెప్పాను.

నాకు ప్రతిరోజు తెల్లవారుజామునే నాలుగు గంటలకల్లా నిద్రలేచి వాకిట్లో ముగ్గు వేసుకొని ఇంటి పనులన్నీ చేసుకోవడం అలవాటు. ఒక రోజు నాతోపాటు పిల్లలు కూడా పరీక్షలని చదువుకోవడానికి లేచారు. ఇద్దరూ ముందు గదిలో కూర్చుని చదువుకుంటున్నారు. నేను బయట వాకిట్లో ముగ్గు వేసి ఇంట్లోకి వచ్చి, పెరట్లో పనిచేసుకుంటున్నాను. బైట ఏదో అలికిడి అయినట్లు అనిపించి, పని పూర్తయ్యాక, పిల్లల దగ్గరకు వచ్చి, "ఇందాక ఏదో చప్పుడు అయినట్లుంది" అని అడిగాను, "ఏం లేదమ్మా, ఒక ముసలాయన గుమ్మం దగ్గరకి వచ్చి కర్టెన్ కొంచెం తొలగించి, 'టైం ఎంత అయింది' అని అడిగి వెంటనే వెళ్ళిపోయారు" అని చెప్పారు. నాకు లోపలి నుంచి, ఆయన ఖచ్చితంగా బాబానే అయి వుంటారు. ఈ సమయంలో తెల్లవారుజామున ఎవరు మన ఇంటికి వస్తారు అనుకుని, "అయ్యో నన్ను ఎందుకు పిలవలేదు రా" అని అడిగాను. వాళ్ళు ఏమి పట్టించుకొనట్టుగా మళ్లీ చదువుకుంటున్నారు. నేను ఆత్రంగా గబగబా బయటికి పరిగెత్తి గేటు తీసి చూసేసరికి ఎవరూ కనిపించలేదు. కానీ అక్కడ అప్పుడే నీళ్ళు చల్లి ముగ్గు పెట్టానేమో, ఇంత పెద్ద పెద్ద పాదాలు అడుగులు పడ్డాయి. అవి చూడగానే నాకు బాబానే వచ్చారని గాఢంగా అనిపించింది. లోపలికి వచ్చి బాబా పటం దగ్గర మనస్ఫూర్తిగా కళ్ళు మూసుకుని నమస్కారం చేసుకున్నాను. అంతే కాసేపట్లో పెద్ద వర్షం వచ్చి పాదాలు, ముగ్గు, మొత్తం అంతాకొట్టుకుపోయింది. తర్వాత మా బాబుతో, "మరి నన్ను అడిగావు కదా బాబా ఎలా మాట్లాడుతారని, ఇదిగో యిలా మాట్లాడతారు" అని చెప్పాను.

మా అబ్బాయి పదవ తరగతి మంచి మార్కులతో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. మా అబ్బాయిని తమ కళాశాలలో చేర్చమని చాలా మంది వస్తుండేవారు. మాకు ఏ కళాశాలలో చేర్చాలో తెలియలేదు. అప్పుడు నేను, "చిన్నా, నువ్వు ఈ రోజు నుంచి మొదలుపెట్టి శ్రీ సాయి లీలామృతము సప్తాహ పారాయణం చెయ్యి. పారాయణ పూర్తవ్వగానే ఎవరు వస్తే వాళ్ల కళాశాలలో చేరుదువు గాని" అని చెప్పాను. అదేవిధంగా సప్తాహం మొదలుపెట్టాడు. సరిగ్గా చివరి రోజు సప్తాహం పూర్తిచేసి, బాబాకి కొబ్బరికాయ కొట్టి నమస్కారం చేసుకుంటుంటే ఒక అతను మా కళాశాలలో చేరమని మా ఇంటికి వచ్చారు. మేము ముందు అనుకున్నట్లుగానే జరగడంవల్ల, వారి కళాశాలలోనే మా అబ్బాయిని చేర్చాము. వాళ్లు 6000 మాత్రం ఫీజు కట్టమన్నారు. మాకు అప్పట్లో అది కూడా కష్టంగానే ఉండేది. అయితే ఇక్కడ బాబా దయ ఎలా ఉందంటే, మొదటి సంవత్సరం వాడికి చాలా మంచి మార్కులు వచ్చాయి, దాంతో రెండవ సంవత్సరం ఫీజు కట్టక్కర్లేదని చెప్పారు. అంటే 6000 తో రెండు సంవత్సరాలు కోర్స్ పూర్తి చేశాడు. మమ్మల్ని ఆ విధంగా బాబా ఆదుకున్నారు. పారాయణ ఫలితం ఎలాంటిదో మా అబ్బాయికి కూడా అర్థమైంది.

మాకు పామర్రులో ఫోటో స్టూడియో ఉంది. బాబా దయవల్ల నెమ్మది నెమ్మదిగా అభివృద్ధిలోకి వస్తోంది. కొన్నేళ్ల క్రితం మా సంపాదన అంతంతమాత్రంగా

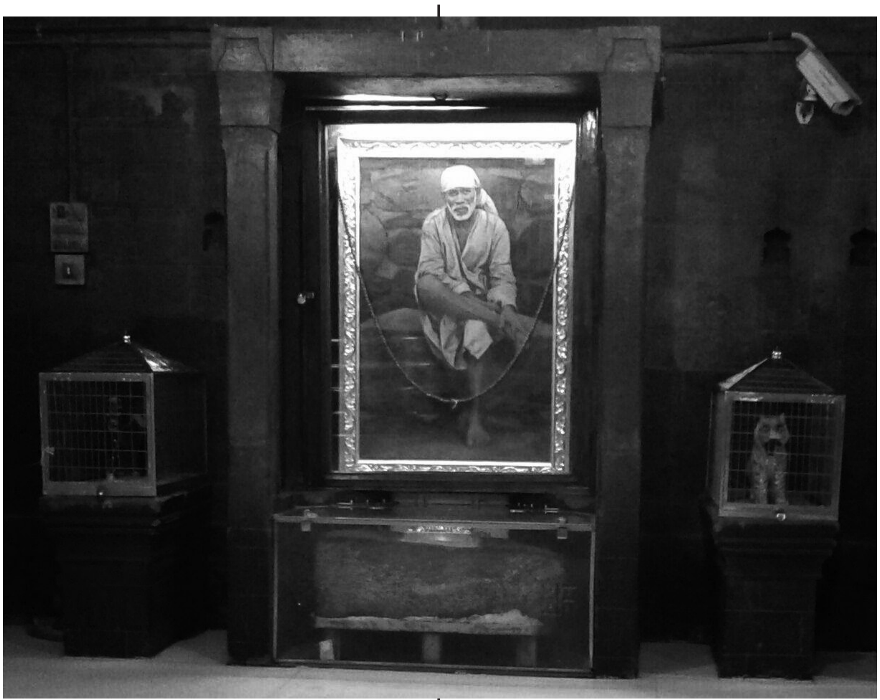

వుండేటప్పుడు,,,,ఒకసారి నెలకి ఖర్చులన్నీ పోను, 10,000 మిగిలాయి. అప్పట్లో దాచుకోవాలి అన్న ఉద్దేశం కూడా తక్కువే. "ఈ డబ్బుల్ని ఏం చేసుకుంటాం, మన ఊరిలో బాబా గుడికి ఇచ్చేద్దామా" అన్నాను. మావారు కూడా, "అలాగే ఇచ్చేద్దాం" అన్నారు. సంతోషంగా గుడికి సమర్పించుకున్నాము.

నాకు ఇంట్లో కూడా కొంత దక్షిణ తీసి పక్కన పెట్టి, ఏదైనా క్షేత్రానికి వెళ్ళేటప్పుడు సమర్పించుకోవడం అలవాటు. 2007 ప్రాంతంలో శిరిడీ వెళ్లాలనుకున్నాము. నలుగురం వెళ్లాలంటే ఎంత ఖర్చవుతుందో లెక్కలు వేసుకున్నాము. కొంచెం కష్టమే అనిపించింది. చివరికి మా చుట్టాలందరితో కలిసి ఒక వ్యాన్ మాట్లాడుకుని వెళ్ళాము. నేను పోగేసిన దక్షిణ, బాబాకు పంచెలు తీసుకెళ్లాము. ఎప్పటిలాగే ఆ రోజు కూడా బాబా దగ్గర చాలా రద్దీగా ఉంది. వరుసలో మా వంతు రాగానే దక్షిణ, పంచెలు బాబాకు సమర్పించమని అక్కడి పూజారులకి యిచ్చాము. వాళ్ళు అవి బాబాకు సమర్పించి, మా దంపతులను ఆగమని పెద్ద పెద్ద గులాబీ మాలలు మా ఇద్దరి మెడలో వేసి, బాబాకు కప్పిన పంచెలు మావారికి కప్పారు. ఈ సంఘటన మాతోపాటు మా చుట్టుపక్కల ఉన్న వాళ్ళని కూడా ఆశ్చర్యపరచింది. మేమేమీ రాజకీయ నాయకులమూ కాదు, పెద్ద పెద్ద డోనేషన్లు ఇచ్చిన వాళ్ళము కాదు. అంత సత్కారం ఎందుకో మాకర్థం కాలేదు. కేవలం బాబా దయ, కరుణ. వారి దయా దక్షిణ్యాలతోనే మా జీవితాలు గడుస్తున్నాయి అని చెప్పడంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు.

జై సాయి మాస్టర్!!

ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి, అనంతపురం

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని అనంతపురం వాస్తవ్యులు శ్రీమతి శ్రీదేవి ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

మాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి మా కుటుంబానికి సన్నిహితులైన శ్రీ రామ్ కుమార్ గారి ద్వారా తెలిసింది. ఆయనే మావారికి, నాకూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గ్రంథాలను పరిచయం చేశారు. అప్పటినుంచి నేను శ్రీ సాయిలీలామృతం పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టాను. మొదటి పారాయణ ఇంకా పూర్తికాకుండానే హైదరాబాదుకు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అక్కడ చిక్కడపల్లిలో వుంటున్న పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి దర్శనభాగ్యం కలిగింది.

మాకు పెళ్లయిన మూడేళ్లవరకూ సంతానం లేదు. ఒకసారి శిరిడీ వెళ్ళినప్పుడు బాబాను సంతానం కావాలని కోరుతూ ఒక బాబును ప్రసాదించమని ప్రార్థించాను. తరవాత నాకు ఇద్దరు ఆడపిల్లలు కలిగారు. మగపిల్లవాడు కావాలని వున్నా, మాకు మూడోసారి కూడా ఆడపిల్లే పుడుతుందేమోనని భయం. మావారు RTCలో కండక్టరుగా పనిచేసేవారు. మేము అనంతపురంలో వుంటాము. మా ఊరిలో బాబా సత్సంగాలు జరుగుతుండేవి. వీలైనప్పుడల్లా ఆ సత్సంగాలకు హాజరయ్యేవారము.

మా మనస్సులో మాత్రం మగపిల్లవాడు పుట్టలేదని చాలా వెలితిగా వుండేది. మా చిన్నపాప పుట్టిన నాలుగు సంవత్సరాలకు నేను మళ్ళీ గర్భవతినయ్యాను. నేను, మావారూ మగపిల్లవాడు పుడితే 'భరద్వాజ' అని పేరు పెట్టుకుందామనుకున్నాము. మేమిద్దరం పారాయణ బాగా చేసుకునేవారము. ఇంకా ఒక నెలలో ప్రసవమవుతుందనగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు స్వప్నంలో ఒక బాబును చూపించారు. ఒత్తయిన జుట్టుతో, మంచి రంగుతో చాలా అందంగా వున్నాడు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు బాబును ప్రసాదించబోతున్నారనిపించి చాలా సంతోషం కలిగింది. వారు సూచించినట్లుగానే మాకు బాబు పుట్టాడు. ఆశ్చర్యం!! వాడు అచ్చం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు కలలో చూపించినట్లే వున్నాడు!

ముందుగా మేము నిర్ణయించుకున్నట్లు బాబుకు 'భరద్వాజ' అని పేరు పెడదామనుకున్నాము. మా ఇంటి పురోహితుడు ఏ అక్షరంతో పెట్టాలని నిర్ణయిస్తారోనని వారిని అడిగితే, 'భ' అక్షరంతో పెట్టమని చెప్పారు! మా సంతోషానికి అవధులు లేవు. మేమనుకున్నట్లే బాబుకు 'భరద్వాజ' అని పేరు పెట్టుకున్నాము. అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకు బాబును ప్రసాదించారు. శిరిడీలో బాబాను బాబును ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకు బాబును ప్రసాదించారు. బాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికీ భేదం లేదు!

చిన్నప్పుడు బాబు బాగా ఏడుస్తున్నప్పుడు 'భరద్వాజా గురువరరాయా...అన్న పాటపాడితే ఏడుపు ఆపేసేవాడు. ఆ పాటంటే వాడికి చాలా ఇష్టం. ఇప్పుడు వాడు 9వ తరగతి చదువుతున్నాడు. నిత్యం చేసే పారాయణల ఫలితంగా మాకు అనేక మహాత్ముల దర్శనం లభించింది.

సం॥2022 మార్చి నెలలో గుమ్మళంపాడులో కొలువైవున్న పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధిలో కొన్ని రోజులు సేవ చేసుకునే భాగ్యం కలిగింది. అక్కడ కూడా ఒక లీల జరిగింది. ప్రతిరోజూ ఉదయమే 5:30 గంటలకు సుప్రభాత సేవతో సేవాకార్యక్రమాలు మొదలౌతాయి. ఒకరోజు నేను కొంచెం ముందుగా సేవకు సిద్ధమయ్యాను. సేవకు కొంత సమయం వుండటంతో

ప్రతిరోజూ మేమందరం భోజనాలు చేసే షెడ్లో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి పటం ముందు చాప మీద కూర్చుని ధ్యానం చేసుకుంటున్నాను. నిద్ర తూగినట్లై అక్కడే పడుకున్నాను. కొద్దిసేపటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వచ్చి నా చెవిలోనుంచి ఏదో ఒక పదార్థం తీసి బయటపడేసి వెళ్లిపోయినట్లు అనిపించింది. వెంటనే మెలుకువ వచ్చింది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చేసిన ఈ చర్యకి అర్థం తరువాత తెలిసి చాలా ఆశ్చర్యమేసింది. ఎందుకంటే నాకు కొంతకాలంగా ఆవలించినప్పుడు చెవిదగ్గర నరం బిగుసుకుంటుంది. కొద్దిసేపు నొప్పిగా వుండి తగ్గిపోతుంది. ఇంతవరకు ఆ సమస్యను ఏ డాక్టరుకీ చూపించలేదు. కానీ ఆరోజునుంచి ఈ రోజువరకూ ఆవలించినప్పుడు ఆ నొప్పి రావడం లేదు!! పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధిలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా వ్యాధి తగ్గించడం వల్ల వారిరువురికీ భేదం లేదని బోధపడింది. బాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారూ..ముగ్గురూ ఒక్కటేనని అర్థమైంది. కనుక ముగ్గురు మూర్తులూ ఒక్కటిగా, ఒకే చోట కొలువైవున్న పుణ్యక్షేత్రం అలివేలుమంగమ్మ తల్లి సన్నిధి!

ఇలా అనునిత్యం మా వెంటవుండి మమ్మల్ని కాపాడుతున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పాద పద్మములకు కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కారాలు తెలియచేసుకుంటూ, వారి కృపావర్షం ఎల్లవేళలా ఇదేవిధంగా మాపై కురవాలని ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఓం సంతానప్రదాయ శ్రీ భరద్వాజ సద్గురవే నమః! ●

రేగేసాహెబ్

15వ పేజీ తరువాయి

అభ్యంతరమనిపించింది. అతడికి తెలిసినదల్లా మతధర్మంలో తద్విరుద్ధమైన అంశాలు చొప్పించిన వారికి మరణశిక్ష విధించాలని మాత్రమే. ఈ కారణంగా బాబా ప్రవక్త అయినప్పటికీ ఆయనను చంపడమే తన ధర్మమని నిర్ణయించుకొని ఒకరోజు బాబా వెనుకగా వెళ్ళి ఒక లావాటి కర్రతో ఆయనను కొట్టబోయాడు. ఆయన అకస్మాత్తుగా వెనుకకు తిరిగి అతడికేసి తీవ్రంగా చూచి అతడి మణికట్టు తాకాడు. అతడు భయంతో కృంగిపోయి నేలపై కుప్పకూలి లేవలేకపోయాడు. ఆ దుడ్డుకర్ర ఎత్తడానికిగాని, లేక తాను లేవడానికిగాని శక్తి లేకపోయింది. బాబా అతనినలా విడచి వెళ్ళిపోయారు. ఎవరో వచ్చి అతనిని లేవదీయవలసి వచ్చింది. తర్వాత అతడు బాబా వద్ద సెలవు తీసుకుని శాశ్వతంగా శిరిడీ విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

రెండవ రోహిల్లా మాత్రం వారిపై అట్టి అసహనం వహించక బాబాకు వినయ విధేయతలతో సేవచేస్తూ ఆ సంస్థానంలో వుండిపోయాడు. అట్టి అసహనం ముస్లిం భక్తులకు మాత్రమే పరిమితం గాదు; కొందరు హిందూ భక్తులలో గూడ వుండేది. 'కాని బాబా మాత్రం ప్రతిసారి దానిని విధిగా. అణచివేశారు.

"అప్పుడప్పుడు సాయిబాబా నిగూఢమైన పరిభాషలో మాట్లాడేవారు. నీతికథలు ధారాళంగా ఉపయోగించేవారు. అయితే వాటిని శ్రోతలు అనేకరీతుల అర్థం చేసుకునేవారు. ఒకసారి ఆయన నాతో నిగూఢమైన పరిభాషలో మాట్లాడి తమ భావం నాకర్థమైందా అని అడిగారు. కాలేదన్నాను. అప్పుడక్కడ యితరులు గూడా వున్నారు. వాళ్ళంతా వెళ్ళాక నేను ఆయనతో, నాకు నిగూఢమైన మాటలర్థంగావని, నాకేమన్నా అర్థమవ్వాలంటే స్పష్టంగా చెప్పాలని అన్నాను. అటు తర్వాత ఆయన నాకు ఎన్నడూ పొడుపు కథలు చెప్పక స్పష్టంగానే మాట్లాడేవారు".

రేగేకు సాయి అనుగ్రహం యింతగా వర్షించడానికి కారణం ఈ జన్మకు సంబంధించినదిగాదు. అతడు రత్నగిరి జిల్లాలోని నాహీబాబ్ గ్రామంలో జులై 5,1888 యోగినీ ఏకాదశినాడు జన్మించాడు. నాటికి ఆరవరోజున ఆ బిడ్డ పడక ప్రక్కనే హఠాత్తుగా ఒక ఫకీరు ప్రత్యక్షమై ఆ పిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకుని అతని తలపై తమ చేతితో నిమిరి తిరిగి పడుకోబెట్టారు. ఆయనెవరోనని ఆ ఇంటిలోనివారు విచారించేలోగానే ఆ ఫకీరు అదృశ్యులయ్యారు. అది జూచి అలా తమకు దర్శనమిచ్చినది దయ్యమో భూతమోనని ఆ కుటుంబములోని వారంతా భయపడ్డారు. తర్వాత రేగే 1910లో శిరిడీ వెళ్ళినపుడు బాబా అతనిని ఆశీర్వదించి తమ ఫోటో ఒకటి ప్రసాదించారు. అతడు ఇంటికి తిరిగివచ్చాక ఆ ఫోటో తన తల్లికి చూపించాడు. అది చూడగానే ఆమె ఆశ్చర్యపడి, అతడు జన్మించిన 6వ రోజున తమకు దర్శనమిచ్చిన ఫకీరు వారేనని గుర్తించి ఆ సంగతి అతనితో చెప్పింది. ●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే
రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST
Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురుని పై విరచితమైన గ్రంథములు

శ్రీ గురు చరిత్ర – శ్రీ సాయి లీలామృతము (బౌండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్మ్యము	₹75.00

శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు

శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్నిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ హారతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్శనము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తవన మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్సంగము – భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి – ఆచార్యవాణి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య వ్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	

ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు

శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ	₹75.00
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారూఢ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)	

అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00

ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు

ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00
బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00

ఆధ్యాత్మికత – తత్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు

శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
ఆధ్యాత్మిక జాగృతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	

ఇతర గ్రంథములు

పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము – మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు

మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురుషుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు –1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు –2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
ఆచార్య అమృత లేఖావళి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
మరో నంద దీపం	₹120.00
మాస్టారు అమృత వాక్కులు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	

బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు

బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	

BOOKS IN ENGLISH

Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	

BOOKS IN OTHER LANGUAGES

Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00